

Orman ve Av

- ◆ AB Projemizin Kapanış Toplantısı Yapıldı
- ◆ Emegın Çağrısı (Bölüm 2)
- ◆ Kurak Mıntıka Ormancılık İşsizliğe Çare mi?



TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TARAFINDAN İKİ AYDA BİR YAYIMLANIR.

Yıl: 2017 | Eylül - Ekim | Sayı: 5 | Cilt: 95 |
ISSN 1302-040X

**TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ ADINA
SAHİBİ**

GENEL BAŞKAN
Fevzi KALELİ

**SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Nihat ÖZ**

EDİTÖR
Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN
ozden@karatekin.edu.tr

YAYIN KURULU
Prof. Dr. İsmet DAŞDEMİR
Prof. Dr. Oktay YILDIZ
Doç. Dr. Cihan ERDÖNMEZ
Yrd. Doç. Dr. Nimet VELİOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Ufuk COŞGUN
Dr. Erdal ÖZÜDOĞRU
Tarık Barbaros PİLEVNE

Bilgilendirmek amacıyla üyelerimize
ücretsiz dağıtılır.

YÖNETİM YERİ:
TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ
TUNA CAD. NO: 5 06410 KIZILAY/ANKARA

TEL-FAKS
0312 433 84 13

www.ormancilardernegi.org

ormancilarder@ttmail.com

BASKI
DÖNMEZ OFSET

GRAFİK TASARIM
Güngör GENÇ

KAPAK FOTOĞRAFLARI
Güngör GENÇ

İçindekiler

Editörden	1
Başyazı	2
TODBA'nın 2016 – 2017 Yılı Etkinlikleri	4
AB Projemizin Kapanış Toplantısı	10
Prof. Dr. Uçkun GERAY Ağaçlandırma Alanı'nda Bulunan Ağaçların Kesilmesine İlişkin Görüşler	12
İ.Ü. Orman Fakültesi 1960-1962 yılı Girişlilerinin 24. Dönem Toplantısı	14
İğneada Gezisi	21
Emeğin Çağrısı (Bölüm 2)	24
Demiryolu Mukaveleleri ve I. Dünya Savaşı'nın Anadolu Ormanları Üzerine Etkileri	32
Kurak Mıntıka Ormancılık İşsizliğe Çare mi?	40
Mustafa TAPAN Kardeşi Erken Uğurladık	47
Münir KEY Abim	48
Korkut, Ayhan'ına Kavuştu	48
Sonsuzluğa Uğurladıklarımız	49

Editörden

Prof. Dr. Sezgin ÖZDEN

Türkiye Ormancılar Derneği olarak dördüncüsünü 15-16 Kasım 2017 tarihlerinde düzenlediğimiz Ulusal Ormancılık Kongresi başarıyla sona erdi. Kongre ülkemizin orman fakültelerinden, araştırma kurumlarından, özel sektörden ve meslektaşlarımızdan yoğun bir talep görmüş, 120'ye yakın bildiri başvurusu yapılmıştır. Ülkemizin seçkin uzmanlarından oluşan Bilim Kurulu tarafından 85 bildiri sunuma kabul edilmiştir. Bunlardan ikisi poster olarak sunulmuş; 83'ü de sözlü sunuma kabul edilerek programda yer almıştır. Son anda kurumlarından izin verilmeyen 3 meslektaşımız kongreye katılamamış, bu nedenle kongrede toplam 80 bildiri sunulmuş ve tartışılmıştır.

Toplam 18 oturumda gerçekleştirilen sunumlar TOD Danışma Kurulu üyelerinin de yoğun ilgisi ile hararetli bilimsel tartışmalara sahne olmuştur. Kongrenin ana teması olan İnsan Doğa Etkileşiminde Orman ve Ormancılık çerçevesinde ülke ormancılığının her alanından hazırlanan bildiriler konularına göre gruplandırılmıştır. Aslında üç gün olarak planlanan kongre, Danışma Kurulunun da Kongreden önce aynı mekânda toplanması ve otelden üçüncü günü alamayışımız nedeniyle iki güne sıkıştırılmak zorunda kalınmış, bu nedenle paralel iki oturum şeklinde planlanmıştır. Her iki salon da katılımcılar tarafından yoğun şekilde takip edilmiş, tartışmalar yapılmış ve ülke ormancılığının sorunları ve geleceği üzerine beyin fırtınaları gerçekleştirilmiştir. Kongrede sunulan bildiriler ve tartışmalara yakın zamanda basılacak kongre kitabında ormancılık kamuoyunun bilgisine sunulacaktır. Türkiye Ormancılar Derneği kendi misyon ve vizyonuna yakışır şekilde ülke ormancılığının sorunlarını masaya yatırmış ve çözüm önerileri geliştirilmesine aracılık etmiştir. Tek dileğimiz karar verici konumda olanların kongre sonuçlarından yararlanmasıdır.

Kongrenin son günü akşamüzeri TOD Batı Akdeniz Şubemiz ile Antalya/Kepez Belediyesinin düzenlediği ağaç dikme törenine Dernek üyelerimiz de yoğun ilgi göstermiştir. Kapakta görülen fotoğraf bu etkinlikte çekilmiştir. Derneğimizin en kıdemli üyesi Sayın Yunus Ensari 100'e bir adım kalmış yaşına aldırmaksızın her etkinliğe olduğu gibi, bu etkinliğe coşkuyla katılmış ve fidan dikmiştir. Sayın Ensari Kongreye katılan herkesin yoğun ilgisine maruz kalmış ancak daha çok kongre katılımcısı Lisansüstü öğrencilerimiz onun deneyimlerinden yararlanmak için her buldukları fırsatta sohbeti koyulaştırmışlardır.

Kongrenin planlanması, hazırlıkları ve uygulanması aşamalarında yoğun destek ve katılımlarıyla Kongrenin başarılı olmasında önemli katkıları olan başta TOD Genel Başkanı ve Kongre Onursal Başkanı Sayın Fevzi Kaleli'ye, Kongre Başkanı ve aynı zamanda Bilim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Tahsin Akalp ve Bilim Kurulu üyelerine, Kongre Düzenleme Kurulu başkanı II. Başkan Sayın Nihat Öz ve Düzenleme Kurulu üyelerine, Kongre Sekreteriyasına, oturum başkanları ve raportörlerine, kongre sırasında her işe yüksünmeden koşan öğrenci arkadaşlarıma ve bildiri sunan bilim insanları ve meslektaşlarıma en içten teşekkürlerimi ve sevgilerimi sunmak en zevkli görev olarak bana düşer.

Bundan sonraki amacımız, Derneğimizi uluslararası platformda da tanıtmak hedefine yönelik olarak Uluslararası Ormancılık Kongreleri düzenlemek ve bunu gelenekselleştirmek olacaktır.



Başyazı

İnsanoğlu; varoluşundan günümüze kadar, yaşamında önemli bir yere sahip olan ormanlarla etkileşim halinde olmuş; beslenme, barınma ve korunma ihtiyaçlarını ormandan karşılamıştır. Binlerce yıldan buyana ihtiyaç temelinde süregelen insan-doğa ilişkisi, son birkaç yüzyılda değişim geçirmeye başlamıştır. Artan nüfus baskısı ve tüketim odaklı yaklaşımlar, insan-doğa ilişkisinin ihtiyaç boyutunun ötesine geçmesine neden olmuş, ormanlar amaç dışı kullanım alanları ve rant merkezleri haline gelmeye başlamıştır.

İnsan-doğa ilişkileri son yıllarda daha da karmaşık olmaya başlamış ve bir yandan tahribat artarken, diğer yandan da koruyucu eylemler yoğunlaşmıştır. Küresel iklim değişimleri, kentleşme, uluslararası anlaşmalar ve ulusal yaklaşımlarla giderek çeşitlenmeye ve daha da yoğunlaşmaya başlamıştır. Artan kentleşme ve nüfus artışı doğal dengenin daha fazla bozulmasına, doğada oluşan türlerin çeşitlerinin ve alanlarının zarar görmesine yol açmıştır.

Diğer yandan, ormancılık

yönetiminde giderek güçlenen merkezi yapı, alt kademelerin karar alma süreçlerinden uzaklaştırılmasına neden olmuştur. Ormancılık etkinliklerini yürüten asıl birimler, karar almaktan çok merkezi birimlerin kararlarını uygulayan kuruluşlar haline gelmiştir. Böylelikle, orman kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi ve doğanın korunmasına yönelik önlemlerin alınması daha da zorlaşmıştır.

Ülkemizde bulunan 13 orman fakültesinden 3 yıl öncesine kadar ortalama 700 kişi mezun olurken bu rakam son 3 yılda 400-450 adet mezuna gerilemiş, yine bu konuda iş bulamayan orman mühendisi sayısı da 7000'leri geçmiştir.

Diğer taraftan orman alanlarımızın ülke yüzölçümünün %27'si olduğu, orman alanlarımızın yanı sıra milli parklar ve benzeri korunan alanları ile av-yaban hayatında çok sayıda orman mühendisine ihtiyacımız olduğu da bir gerçektir.

Yetiştirilmiş personel iş bulamazken, Orman Genel Müdürlüğünde çalışan meslektaşlarımızın

rotasyon adı altında görev yerleri değiştirilmektedir. Rotasyon uygulaması ile belli bir bilgi ve tecrübeye sahip personel ilgisi olmayan görevlere verilmektedir. Yetiştirilmiş personel açığı olmasına rağmen, mevcut personel üzerindeki bu uygulama ile verimlilik daha da düşmekte çalışanların moral ve motivasyonu yok edilmektedir. Orman muhafaza memuru sayısının ise 14 binlerden 2500 rakamlarına düşmesinin sonucu olarak, denetim ve kontrol faaliyetlerinin daha da zorlaştığı görülmektedir.

Bu olumsuz yaklaşımlara karşın yönetimlerden beklenen toplumsal talep; ortak değerlerimiz olan ormanlardan sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde yararlanılması ve doğal dengenin korunmasıdır. Bu noktada Türkiye Ormancılar Derneğinin misyonu; ***Türkiye Ormanlarının sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde yönetilmesi, korunması ve çalışanların liyakat esasına göre işlendirilmesi doğrultusunda öneriler geliştirmektir.*** Cumhuriyet'le yaşat bir demokratik kitle örgütü olan

Türkiye Ormancılar Derneği bu yöndeki çalışmalarını yoğun şekilde sürdürmektedir.

93 yıldır faaliyetini sürdüren, 89 yıldır sürekli yayınlanan yayın organı Orman ve Av Dergisini çıkaran, Orman Kanunlarının (3116 ve 6831) çıkmasında etkin rol alan, 1961 Anayasa'sında ormanlarla ilgili maddelerin yer almasında katkı sunan, TMMOB'nin kuruluşunda öncülük eden, Atatürk Ormanının (ODTÜ) projesi ve uygulaması çalışmalarını başlatan, gündemle ilgili görüş bildiren, ormanları tanıtıcı ve sevdirci eğitim ve ekoturizm programları yapan, panel, sempozyum, ormancılık kongreleri vb. faaliyetlerle ormanların korunması ve öneminin anlatıldığı çalışmalar yapan, 52 adet kendi yayınladığı kitap olan Derneğimiz bu çalışmalarına devam etmektedir. Bugün bu çalışmalarına bir yenisini daha eklemiştir.

Cumhuriyet döneminde, 1937'de ilk Orman Kanununun çıkarılmasının 80. yıldönümü ve ormancılık eğitiminin başlamasının

160. yılı anısına 15-16 Kasım 2017 tarihlerinde IV. Ulusal Ormancılık Kongresi düzenlenmesi planlanmıştır. Kongremize 115 bildiri başvurusu yapılmıştır. Bilim Kurulu tarafından kabul edilen 84 bildiri iki gün boyunca sunulup tartışılacaktır.

Bu kongrenin temel amacı; orman kaynaklarının sürdürülebilir yönetimine ve ormancılık sorunlarına bir kez daha dikkat çekmektir. Böylece, "İnsan-Doğa Etkileşiminde Orman ve Ormancılık" teması etrafında, geçmişten günümüze insan-doğa ilişkileri, yaklaşımları ve değişimleri, mevzuat, yönetim, planlama, koruma, eğitim ve uluslararası ilişkiler gibi konularda bilgi üretilmesi ve bu bilgilerin toplumun ilgili kesimleriyle paylaşarak toplumsal bilince katkı sağlamak hedeflenmiştir.

**TÜRKİYE ORMANCILAR
DERNEĞİ**

YÖNETİM KURULU

Fotoğraf: Güngör GENÇ

TODBA'nın 2016 – 2017 Yılı Etkinlikleri

Türkiye Ormancılar Derneği
Batı Akdeniz Şubesi (TODBA)
İkinci Olağan Kurul Toplantısı
12/03/2016 tarihinde
gerçekleştirilmiştir. Olağan
Kurulla birlikte, Prof. Dr. Tuncay
NEYİŞÇİ, Mustafa Necati BAŞ,
Abdurrahman ÇOBANOĞLU,
Zülfü KARATEPE ve Emine
Diler SÖYEK asil üyeler olarak
Yönetim Kurulu'na seçilmişlerdir.
Yönetim Kurulu'nun ilk
toplantısında Prof. Dr. Tuncay
NEYİŞÇİ Başkan olarak seçilmiş
ve Yönetim Kurulu çalışmalarına
başlamıştır.

Geçen yaklaşık iki yıl içinde
Yönetim Kurulu yaklaşık 60

etkinlik gerçekleştirmiştir. Bu
etkinlikleri söyleşiler, teknik gezi ve
piknikler, basın duyuruları, rapor ve
tanıtımlar, resmi ziyaretler ve diğer
etkinlikler şeklinde sınıflandırmak
mümkündür.

Söyleşiler

Yönetim Kurulu'nun göreve
başlamasıyla birlikte haftalık
olarak Şube binasında söyleşiler
gerçekleştirilmeye başlanmıştır

**Şekil 1. TODBA binasında
yapılan söyleşilere ait bazı
görünümler.**



Bu toplantılar yaz dönemi haricinde ve genel olarak her haftanın Çarşamba günleri yapılmıştır. Bir gelenek haline gelmiş olan bu etkinlik kapsamında toplam 32 adet söyleşi gerçekleştirilmiştir. Söyleşiler çoğunlukla ormancılık ve çevre konularıyla ilgili olmakla birlikte, Dernek üyelerinin ilgisini çekebileceği düşünülen

diğer konuları da kapsamıştır. Bu sunumlar Dernek üyeleri tarafından gerçekleştirilmiş olmakla birlikte, Dernek dışından da sunumlar yapılmıştır. Bu ise TODBA'nın bölgedeki tanınırlığına önemli katkılar sağlamıştır. Söyleşiler kapsamında gerçekleştirilen etkinlikler tablo halinde aşağıda sunulmuştur.

TARİH	BAŞLIK	SUNUCU
02.11.2016	Torosların Yerlisi Alageyiklerin Çığılığı	Halil SARIBAŞAK
09.11.2016	Dağda Kırdı Bayırda Sevgi İle Yürüyüş	Yrd. Doç. Dr. Güney ÇETİNKAYA
16.11.2016	Turist Ağaçlar	Süleyman DİNGİL Hilmi GÜRDAL M. Necati BAŞ
18.11.2016	Ekoloji Tartışmaları 'Akıl Ekolojisi'	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
25.11.2016	Ekoloji Tartışmaları 'Savaşın Ekolojisi'	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
30.11.2016	Sistem Açısından Ekolojik Biyolojik Çeşitlilik	Prof. Dr. Kani IŞIK
07.12.2016	Mertçe Orman ve Ormancılık Anıları	Hüseyin MERT
10.12.2016	Tarihi Kaleiçi Gezisi	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
14.12.2016	Orman Edebiyatı	Dr. Nejat ÇELİK
14.12.2016	'Çok Geç Olmadan Kurtlar' belgeseli	Çağlar İNCE
16.12.2016	Ekoloji Tartışmaları	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
28.12.2016	ABD'nin Güney Eyaletlerinde Çam Plantasyonları; Dünyanın En Büyük Odun ve Enerji Hammaddesi Deposu	Prof. Dr. Fikret IŞIK
11.01.2017	Vakıf Zeytinliği	Vahit NARİN
18.01.2017	Mustafa ERTUĞRUL; Uçak Gemisi Batıran Yüzbaşının Hikayesi	Suat AKGÜL
20.01.2017	Ekoloji Tartışmaları - Korkunun Ekolojisi	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
25.01.2017	Henüz Çok Geç Değil; İnci Kefali Belgeseli	Hüseyin Çağlar İNCE
01.02.2017	Lastik Deyip Geçme	Ömer SERT
08.02.2017	Milli Parkların Başkenti Antalya	M. Nizam SAVAŞ
10.02.2017	Ekoloji Tartışmaları - Kentsel Dönüşümün Ekolojisi	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
15.02.2017	Kentler, Planlar, Ağaçlar, Ormanlar	Yrd. Doç. Dr. İbrahim BAKIR
22.02.2017	Henüz Çok Geç Değil' Belgeseli	H. Çağlar İNCE
01.03.2017	Zehir Kral	Hüseyin USTA
08.03.2017	Ahşap Ses Verdi	Yrd. Doç. Dr. Hasan BOZKURT
10.03.2017	Ekoloji Tartışmaları - İnsanın Ekolojisi	Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ
15.03.2017	Ben ?	Rızkullah MUALLAOĞLU
22.03.2017	Futbol; Ayağa Değil Yaşama Dair	Kadir ARIKAN
29.03.2017	Elmalı Yılık Atları	Ömer KARAHAN
04.10.2017	2017 Orman Yangınlarına Toplu Bakış, Geçen Dönemden Yeni Döneme Merhaba	Yönetim
11.10.2017	Ormanlar, Ormancılar, Ekoturizm	Rızkullah MUALLAOĞLU
15.10.2017	Anadolu, Üzüm, Şarap	Yavuz Ali SARIKAYA
25.10.2017	Bir Dil Olarak Beden	Rıfat BAŞARGİL
01.11.2017	Rusya'dan Sevgilerle	Emin GÜZENGE

Teknik Gezi ve Piknikler

Bu etkinlikler kapsamında ilk gezi Batı Akdeniz Ormancılık Araştırma Enstitüsü'nün Araştırma Ormanı olan Bük Lütüfî Büyükyıldırım Araştırma Ormanına yapılmıştır. Gezi, Dernek üyeleri ve ailelerinin katılımıyla gerçekleştirilmiş olup, yaklaşık 60 kişi katılmıştır. Diğer bir gezi ise Dernek üyemiz İsmet YÜCEL'in mihmandarlığında 2016 yılında yaklaşık olarak 6 ay boyunca Çiçek ve Çocuk temasıyla faaliyet gösteren EXPO alanına yapılmıştır. Dernek üyelerinin katılımıyla gerçekleştirilen bir diğer etkinlik ise Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ rehberliğinde gerçekleştirilen Antalya Kaleiçi gezileri olmuştur. Bu gezilerde Kaleiçi'nin tarihi ve alanda yer alan bazı anıtsal nitelikli ağaçlarla ilgili bilgilendirmeler

yapılmıştır. Kaleiçi gezilerinden biri Antalya Kent Konseyi'yle ortaklaşa yapılmış ve 2 anıt ağaca tanıtım tabelaları takılmıştır. Bir diğer etkinlikte yine Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ rehberliğinde Burdur'un Ağlasun ilçesi sınırları içinde yer alan Sagalassos Antik Kenti Gezisi olmuştur. Başka bir gezi "Antalya'yı Keşfediyoruz" başlığıyla yapılmış olup, Antalya kenti içinde her gün önünden geçilen fakat değeri pek bilinmeyen tarihi eser ve mekanların tanıtımı kapsamında gerçekleştirilmiştir. Geziler kapsamında yapılan diğer bir etkinlik ise Antalya Şehir Merkezi'nde adeta bir doğa parkı olarak görev yapan Vakıf Zeytinliği gezisi olmuştur. Bu gezilere ait bir görsel Şekil 2'de sunulmuştur.

Şekil 2. Gezi ve pikniklere ait bazı görünümeler.



Basın Duyuruları, Rapor ve Tanıtımlar

Bu başlık altında birçok etkinlik gerçekleştirilmiş olup, bunları aşağıdaki başlıklar halinde özetlemek mümkündür

Şekil 3. Basın haberleri ve medya katılımlarına ait bazı görünümüler.



- Orman ürünlerinin Satış Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik' konusunda OR-KOOP ile ortaklaşa basın açıklaması.
- Kumluca Adrasan yangın alanının bir heyetle gezilmesi, yangın raporu hazırlanması ve basın duyurusunun yapılması.
- Enerji kaynakları ve kullanımı

konusunda basın açıklaması.

- Alanya İncekum (Yeşil Ormanlılar Derneği) tahsisli alanının ziyareti ve rapor tutulması.
- "Antalya'nın Turist Ağaçları" programı için yerel TV kanalı VIP ile yapılan çekim.

Resmi ziyaretler

Bu dönemde 3 adet resmi ziyaret gerçekleştirilmiştir. Bunlardan ilki seçim sonrası yeni seçilen OMO Batı Akdeniz Şubesine olmuştur. Diğer iki ziyaret ise Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dekanlığına yapılmıştır. Bu ziyaretlerde ormancılık üzerine sohbetler gerçekleştirilmiş olup, Derneğimizin faaliyetleriyle ilgili bilgilerde verilmiştir. Bu ziyaretlere ek olarak Antalya ilinde yaptığımız ortak çalışmalar kapsamında yerel belediyelere de ziyaretler yapılmıştır.

Diğer Etkinlikler

Yukarıda belirtilen etkinliklere ek olarak okullarda çevre, orman ve doğa konulu eğitimler verilmiş, Dernek üyemiz İsmet YÜCEL tarafından şube binamızda üyelerimize Halk Oyunları eğitimi verilmiş ve 2017 ilkbaharında Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Antalya Şubesi bahçesinde öğrencilerin de katılımıyla mevsimin ilk fidan dikimi ve peyzaj düzenleme etkinliği gerçekleştirilmiştir.

2016 yılındaki Derneğimizin kuruluş yıl dönümü de bir dizi etkinliklerle kutlanmıştır.

Şekil 4. TOD kuruluş yıldönümü etkinliklerine ait bazı görünümler.



Bu yıl itibariyle Derneğimiz kuruluşunun Mesleğimize önemli katkıları olan meslek büyüklerimizin anılması kapsamında gerçekleştirilmesine karar verilmiş ve ilk olarak Antalya Orman Bölge Müdürlerinden Mehmet YALÇINER'i anmaya yönelik etkinlikler yapılmıştır. Bu kapsamda ilk olarak Antalya'nın Konyaaltı ilçesinde bulunan Mehmet YALÇINER koruluğuna tabela dikilmiştir. Daha sonra Mehmet YALÇINER'in oturmuş olduğu apartmanın önüne "Anı Ağacı" ve ağaca ait tabela dikilmiştir. Günün son etkinliği olarak da Üyemiz Yusuf CENGİZ tarafından "Mehmet YALÇINER'in Hayatı ve Yaptıkları" başlıklı bir sunum yapılmıştır. Etkinlikler bir kokteylle sonlandırılmıştır.

TODBA'nın yapmış olduğu etkinlikler içinde 2016 yılı Dünya Ormancılık Haftası içinde bir dizi halinde yapılan etkinlikleri özellikle belirtmek gerekmektedir. Bu etkinlikler ise şunlardır:

Antalya Kent Ağaçları Güzellik Yarışması ve Süs Bitkileri Festivali

Antalya Kent Ağaçları Güzellik Yarışması ve Süs Bitkileri Festivali adıyla gerçekleştirilen Festival TODBA'nın organizatörlüğünde, Akdeniz Gençlik Sanat Araştırma ve Eğitim Derneği (AKSAN) ve Muratpaşa Belediyesi'nin katılımıyla 22-26 Mart 2017 tarihleri arasında yapılmıştır

Şekil 5. 1. Antalya Kent Ağaçları Güzellik Yarışması ve Süs Bitkileri Festivalinden bazı görünümler.



Festivale toplam 10 adet Peyzaj ve Süs Bitkisi firması, 1 adet pellet firması, 2 adet ahşap firması katılmıştır. Festivalde Adnan CEYLAN Atık Ağaç Heykel Sergisi, İsmet YÜCEL Ağaç köklerinden oluşan Rekonstrüksiyon sergisi ve Durul BAKAN da Anıt Ağaç heykel sergisiyle yer almışlardır. Festival süresince çiçekli bitki dikim atölyeleri ve çocuklar için ödüllü yarışmalar yapılmıştır. Antalyalıların yoğun ilgisiyle gerçekleşen Festival kentin en güzel ağacını seçme yarışması ve yarışmada dereceye giren firmalara ödülleri Muratpaşa Belediyesi Başkanı Ümit UYSAL ve TODBA Başkanı Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ tarafından verilmesiyle son bulmuştur.

Orman Oyunları Olimpiyatları

Orman haftası etkinlikleri kapsamında gerçekleştirilen faaliyetlerden birisi de Akdeniz Üniversitesiyle ortaklaşa yapılan 1. Orman Oyunları Olimpiyatları



Şekil 6. 1. Orman Oyunları Olimpiyatlarından bazı görünümeler.

Etkinlikte Üniversite'nin Turizm ve Beden Eğitimi Bölümlerinin Öğrencileri yoğun emek ve düşünce gerektiren çeşitli ormancılık işleri üzerine rekabet etmişlerdir. Her bir bölümden 10'ar adet öğrenci yarışmalara katılmıştır. Yarışmalar üniversite öğrencilerinin yoğun katılımı ve tezahüratları eşliğinde yapılmıştır. Olimpiyatta gerçekleştirilen yarışmalar şu şekilde olmuştur:

- 1) Ağaç yaşı, yıllık ortalama çap artımı ve hacim bulma, 2) Tomruk yuvarlama, 3) Tomruk kesme, 4) Ağaç türlerini tanıma, 5) Odun istifleme, 6) Kozalak toplama, 7) Portakal sandığı çakma, 8) Orman yangını söndürme.

Yapılan yarışmalar sonucunda Beden Eğitimi Fakültesi 3 oyun kazanırken, 5 oyunu Turizm fakültesi öğrencileri kazanmıştır. Kazanan öğrencilere madalyaları TODBA Başkanı Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ tarafından ödülleriyle birlikte verilmiştir.

Lara Kumulları, Obruk Ormanı Gezisi ve Konser

23 Mart 2017 yılında TODBA'nın organizasyonunda Antalya kent merkezinde yer alan Lara Kumulları ve Obruk Ormanları gezisi düzenlenmiştir. Gezi TODBA üyelerinin yanı sıra AKSAN ve Kent Konseyi üyelerinden oluşan toplam 90 kişilik bir katılımı gerçekleştirilmiştir. Gezi Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ mihmandarlığında yapılmıştır. Bu ormanların ekolojik ve biyolojik özellikleri hakkında katılımcılara bilgi veren NEYİŞÇİ Lara Kumul ve Obruk ormanlarının kent tarafından çok bilindik bir alan olmasına karşın, bu alanların sahip olduğu önemin bilinmediği, oysaki bu alanların doğru planlanması durumunda kent hayatı açısından çok önemli alanlar olduğuna vurgu yapılmıştır. Etkinlik yaklaşık 4 saat sürmüş olup, Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden Melike AZGIN ve İrem KORKMAZ tarafından klasik müzik konseri verilmiştir. Konser seyircilerin talebiyle çalınan İzmir Marşıyla sonlanmıştır.

İlköğretim Okullarında Doğa ve Orman Koruma Eğitimi

Orman Haftası etkinlikleri kapsamında yapılan faaliyetlerden biri de Antalya Milli Eğitim Müdürlüğü ile ilk ve orta öğretim okullarında ortaklaşa gerçekleştirilen eğitim çalışmaları olmuştur. Bu kapsamda toplam 6 okulda eğitim çalışması yapılmıştır. Eğitimlerde öğrencilerin doğa ve orman sevgisi hakkında farkındalıklarının artırılmasına yönelik konferanslar gerçekleştirilmiştir. Etkinliklerde yönetim kurulu üyelerinin yanı sıra Dernek üyeleri İsmet YÜCEL, Güray ÇAYIR, Gürel ŞİRİN, Necmi KAYA ve Doç. Ali KAVGACI da yer almışlardır.

Görüldüğü üzere TODBA 2016-2017 yılları içinde çok sayıda etkinlik gerçekleştirmiştir. Bu etkinliklerde bizi yalnız bırakmayan ve desteklerini her zaman hissettiren üyelerimize ve TOD Genel Merkezi'mize teşekkürlerimizi sunmayı bir borç biliriz.

AB Projemizin Kapanış Toplantısı



15 Şubat 2016 tarihinde başlayan projemizde sona gelindi.

Projemizin son faaliyeti olarak kapanış toplantısı 10 Ağustos 2017 tarihinde Ankara Bera Otelde gerçekleşti. Almanya Federal Cumhuriyeti Büyükelçiliği Tarım Ataşesi Sayın Peter BOHLEN, proje makamı AB Bakanlığı uzmanlarından Sayın M. Bahadır İLERİ ve Sayın Ünsal GENÇ, Derneğimizin Yönetici, çalışan ve üyelerimiz proje eş faydalıncısı NABU Almanya'dan Bayan Charlotte von MOLLERDORF, proje yürütücümüz ve proje eş faydalıncısı Karabük Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Cumhur GÜNGÖROĞLU, Orman ve Su İşleri Bakanlığı yetkili ve çalışanları, TEMA Ankara Temsilcisi Nevzat ÖZER ve üyeleri, Doğal Hayatı Koruma Vakfı (WWF Türkiye), Ormancı





Personelinin Çocuklarını Okutma Vakfı, Türkiye Tabiatını Koruma Derneği ile diğer STK üyeleri ve proje sahasındaki köylerin muhtar ve sakinleri olmak üzere yaklaşık 40 civarında katılımcı hazır bulundu.

Açılış konuşmalarını TOD II. Başkanı Nihat ÖZ'ün ve Sayın BOHLEN'in yaptığı toplantıda Bayan Charlotte ve Cumhurbaşkanlığı'nın proje hakkındaki sunumları ile devam etti. Sunumların ardından soru cevap bölümü ile toplantı sona erdi.



Prof. Dr. Uçkun GERAY

Ağaçlandırma Alanı'nda Bulunan

Ağaçların Kesilmesine İlişkin Görüşler



Sahanın ağaçlandırılması sırasında Dernek olarak oradaydık



Sökülüp atılmış bir fidan

18 Nisan 2016 tarihinde, ormancılık bilimi ve eğitimine çok önemli katkılar sunmuş değerli bilim insanı ve Derneğimizin üyelerinden merhum Prof. Dr. Uçkun Geray (1939-2009) anısına Sarıyer Belediye Başkanlığı tarafından, Türkiye Ormancılar Derneği Marmara Şubesinin de destekleriyle ve okul öncesi çağıdaki çocukların fidan dikim çalışmalarına katılımıyla tesis edilen “Prof. Dr. Uçkun Geray Ağaçlandırma Alanı”, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü tarafından yol çalışması nedeniyle tahrip edilmiş durumdadır.

Ormancılık Bilimi ve Eğitimine önemli katkılar yapmış olan Prof. Dr. Uçkun Geray anısına bir kurum tarafından tesis edilmiş bir alanın, başka bir kurum tarafından ortadan kaldırılması, bunu yaparken de fidanların ve ağaçların iş makineleriyle vahşi bir şekilde tahrip edilmesi kabul edilebilir bir durum değildir.

Söz konusu alandaki fidan ve ağaçların, İ.Ü. Orman Fakültesi'nden alınan bir rapora dayanarak kesildiği belirtilmektedir. Bilimsellikten ve insanlıktan uzak olan bu eylem, İlgili rapordaki gerekçeler her ne olursa olsun, Türkiye'nin en köklü

eğitim kurumlarından biri olarak 1857 yılında kurulmuş İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'nin, tarihinde yer edinmiş en değerli öğretim üyelerinden biri olan Prof. Dr. Uçkun Geray'ın aziz hatırasına yapılan bir saygısızlıktır. Bu davranışı, kurum kültürünü hiçe sayan, gönülleri yaralayan pragmatist bir eylem olarak görüyoruz.

Derneğimiz ve ormancılık kamuoyu; bir yandan Prof. Dr. Uçkun Geray gibi iz bırakan bilim insanlarının hatıralarını yaşatmaya devam ederken diğer yandan da hocamızın anısına tesis edilen bir yerin yine aynı fakültede görev yapmakta olan başka öğretim üyelerinin raporlarına istinaden tahrip edilmesini unutmayacaktır.



Prof. Dr. Uçkun Geray Ağaçlandırma Alanı ve bir fidan dikim etkinliği

Türkiye Ormancılar Derneği olarak bu duruma yol açan tüm yetkili kişi ve makamları kınıyor, yaşamında iz bırakmış meslektaşlarımız ve hocalarımızın anısına daha fazla saygı duyulmasını bekliyoruz.

Saygılarımızla

TOD Marmara Şubesi
Yönetim Kurulu

Sadece tabelanın kaldığı ağaçlandırma alanı

Sarıyer Dayanışması tarafından yapılan basın açıklamasından



İ.Ü. Orman Fakültesi 1960-1962 yılı Girişlilerinin 24. Dönem Toplantısı Çanakkale (Gelibolu Şehitlikleri, Bozcaada, Truva, Asos, Kazdağları, Gökçeada)

Özgen DEMİREL



Geleneksel 24. yıl yurtiçi gezimizi kalabalık bir katılımımla 1-6 Ekim 2017 tarihlerinde, dönem arkadaşlarım, eşleri ve her gezimizde bizleri yalnız bırakmayan dostlarımızla Çanakkale'nin tarihi, turistik yerleri, adaları ve Kazdağları eteklerindeki köylerini gezdik. Beş günlük gezimiz oldukça neşeli ve duygulu anılarla geçti.

Birinci günümüz çeşitli şehirlerden gelen arkadaşlarımızın Çanakkale'nin deniz kenarındaki 5 yıldızlı otelimizde toplanması ile; hasret giderme, program hakkında bilgilendirme ile başladı. Necati Uyar'ın Çanakkale Destanı ile ilgili, duygulu görsel sunumu ayrı bir heyecan yaşattı. Bizleri yalnız bırakmayan TOD Yönetim Kurulu üyesi Hüsrev ÖZKARA'nın ve

Kani IŞIK'ın aydınlatıcı konuşması da toplantıya ayrı bir anlam kattı.





18 Mart 1915'de İtilaf Devletlerinin Çanakkale sularına girişi engellenmiş ve gemilerden birçoğu, Nusret Gemisi'nin denize döşediği mayınlardan batmıştır. Bunun üzerine düşmanın karadan harekâtı, Mustafa Kemal önderliğindeki Türk Ordusu tüm cephelerde savaşı kazanmış ve 9 Ocak 1916 tarihinde İtilaf devletleri Gelibolu Yarımadasından tamamen çıkartılmıştır. Ziyaretçiler buranın ruhunu, Türk Ulusunun kalbini ve bu toprak parçasından gelen uyarıyı hisseder.

Çanakkale Şehitler Abidesi, Çanakkale Savaşlarında şehit olan 253.000 Türk kahramanının anısına yapılmıştır. Yüksekliği 41.70 m.'dir. Türk Şehitlikleri, Fransız ve İngiliz mezarları ve Settilbahir Kalesi bu alanda yer almaktadır. Dönüşte öğle yemeğini Alçıtepe'de aldık. Arıburnu, Conkbayırı, Anafartalar, Kanlısirt ve Türk, Avusturyalı, Yeni Zelanda'lı askerlerin mezarları buradadır. Conkbayırı Tepesi'nde Mustafa Kemal ATATÜRK'ün çok büyük bir heykeli vardır. Heykelin bulunduğu yerde, göğüs cebinde taşıdığı cep saati sayesinde ölümden dönmüştür. Kıyıda Arıburnu ve Anafartalar Anıtları yer almaktadır.



Çanakkale cephesi, dünyanın kaderinin biçimlenmesinde özel bir yeri vardır. Dünyanın dört bir yanından gelen ve canını veren yüzbinlerce askerin istirahatgahı olan alan sıradan bir müze olmanın çok ötesindedir. Bu alan çok yüksek zayıatla sonuçlanan muharebelerde toprağa düşen şehitlerimizi bağrında taşımaktadır.

Gelibolu Şehitliklerinde, orman yangın söndürmesinde fedakâr gayretlerle canını hiçe sayarak mücadele eden ve şehit olan arkadaşımız Talat GÖKTEPE'nin anıtını da ziyaret ettik ve hüznle ayrıldık.

Seyit Onbaşı Anıtı, Rumeli Mecidiye Bataryası'nda tüm arkadaşları şehit olmasına rağmen 275 kg. lık top mermisini kaldırarak ateşleyen ve Ocean Zırhlısı'na isabet ettiren Koca Seyit'i de ziyaret ettik.

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün "Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum" emrini yerine getiren 57. Piyade Alayı Şehitleri anısına yapılmış, şehitlerimiz için hüznleniyoruz. Atalarımızla gurur duyarak şehitlikler gezimizi tamamlıyoruz.

· Bastığın yerleri "toprak" diyerek geçme tanı,

Düşün Altındaki binlerce kefansız yatanı ..."

Mehmet Akif ERSOY



"Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen analar! Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat uyuyacaklardır. Onlar, bu topraklarda canlarını verdikten sonra artık bizim evlatlarımız olmuşlardır."

Mustafa Kemal ATATÜRK –
1934

Ertesi gün BOZCAADA, buraya Geyikli İskelesine hareketle feribotla adaya ulaşıyoruz. Bu ada da eski bir Rum yerleşimi. Ada özellikle sıcak yaz aylarında soğuk suyu nedeniyle Ayazma adını alan turkuaz renkli plajını, rüzgârgülleri yakından görüp, eşsiz doğası, temiz havası, üzüm bağları ve farklı mimari özellikleri barındıran daracık taş sokaklarında geçmişe dönüyoruz. Akşamları renkli meyhanelerinde şarap tadarak demlenmek de başka bir zevk.

Tarihin babası olarak kabul edilen Herodot'un dediği gibi;

"Tanrı insanlar uzun ömürlü olsun diye Bozcaada'yı yarattı. HERODOT"

Adanın çarşı pazarına denk geldik. Her şey neredeyse organik, poşet torba kullanmak adada yasaklanmış. Yalnız kesekâğıdı torbalar kullanılıyor.

Öğle yemeği için herkes serbest takıldı. Bizler de bir grup arkadaşımızla iskelede deniz



kenarında balık-bira-salata atıştırmaları yaptık. Saati gelince feribot ile Geyikli'ye geçtik, bir kısım arkadaşımız otele döndü, diğer grup ise Çanakkale şehir turuna başladı. Şehir merkezinde, kordonda yer alan filme konu olan Truva Atı, Cumhuriyet Meydanı, Aynalı Çarşı, tarihi saat kulesi ve çarşı alışverişi sonrası akşam yemeği için otele dönüş yaptık.

Sabah kahvaltısı sonrası TRUVA-ASSOS-KAZDAĞLARI turuna başlıyoruz. TROİA Ören yeri, Çanakkale il merkezinin 30 km güneyindedir. Girişte ziyaretçileri sembolik Troia Atı karşılar.

İzmirli antik yazar Homeros'un İlyada Destanı'nın konusunu oluşturan Troia Savaşı M.Ö. 1200 yıllarında Akhalar'la Troia'lar arasında burada gerçekleşmiştir. Dünya Kültür Mirasları Listesinde yer alan Troia Höyüğü dokuz tabakalı yerleşim yeri buradadır. Ören yerinde dev surlar, Athena'ya adanmış bir tapınak, kanalizasyon sistemine ait borular, odeon ve megaron tarzı yapılar bulunmaktadır.

ASSOS (Behramkale), Çanakkale'nin 87 km güneyinde Ayvacık ilçesi Behramkale Köyü sınırlarında bulunan antik bir liman kentidir. Öğlen yemeğini bu köyde aldık, gezide M.Ö. 530'da Akropol'un 236 rakımlı en yüksek yerinde inşa edilen Athena Tapınağı'nı ve köyü gezdik. Bir grup arkadaşımızla Assos'un turizmde önemli yeri olan, sıralı





balık lokantalarının, taş yapılı butik otellerini ve denizdeki yankı yapan kayık ve tekneleri seyrederek grupla birleşerek Küçükükuyu'ya doğru hareket ettik.

Türkiye'de türünün ilk örneği olan tarihi Adatepe Zeytin ve Zeytinyağı Müzesini ziyaret ediyoruz. Kazdağları eteklerinde Türkler ve Rumların bir arada yaşadığı tarihi yüzlerce yıl eskiye giden ve Karadağlar Dizisinin çekildiği Adatepe köyüne çıkıyoruz. Tarihi taş evleri, taşlı yolları, asırlık çınar ağaçları altındaki köy meydanında çay ve kahvemizi alıyoruz. Eski tarihi evler özellikle İstanbul'dan gelenler tarafından alınmış ve aslına uygun onarılmakta, doku bozulmamış,

görölmeye değer otantik bir köy. Midilli adası ile de karşı karşıya, alt tarafta ise Küçükükuyu uzanmaktadır.

Son günümüz GÖKÇEADA;

Çanakkale ve Karatepe limanlarından feribotla yaklaşık 1,5 – 2 saatlik keyifli bir deniz seyahatinden sonra Türkiye'nin en batısında yer alan Gökçeada'ya varıyoruz. Tarihi dokusu ve doğal özellikleri ile keyifli turizm alternatifleri sunan Ada'da Rum köylerinin, taşlı sokaklarında ve taş evlerinin arasında yürürken buranın "dünyanın en sakin adası" olduğunu anımsayıp, huzur, yerel lezzetlerini tadarak, dibek kahvesini ve bademli kurabiyelerini



tadarak Rum Patriğinin köyü olan Zeytinli Köyünü ziyaret ediyoruz. Yapıları bozulmamış tarihi taş evleri, taş mektebi, kilisesi ve taşlarla döşenmiş yollarında yürüyerek Türk ve Rumların işlettiği yöreye uygun kafelerde sakızlı muhallebi, çay, kahvemizi yudumlayarak hoşça vakit geçirdiğimiz bu köyden ayrılıyor. Köyün Rum İlkokulunda 11 öğrencisi bulunuyormuş, dört yıllık öğrenimi varmış. Öğretmeni İstanbul'dan gelmiş Rum asıllı genç bir bayan, biraz da sohbet ettik. Bu köye ve diğer Rum köylerinden ayrılanlara Yunanistan Hükümeti adaya tekrar dönmek için teşvik veriyorlarmış, Köyden karışlara baktığımızda bizlerin yerleşim yerleri belli oluyor. Betonarme evler hatta TOKİ dahi burada yerleşim yerleri yapmakta.

Bu köyden ayrılarak, Eski Bademli Köyü (Rum yerleşimi). Yeni Bademli Köyü (Türk yerleşimi), İki Tepeli Dereköy, Rum Köyü Tepeköy, son durağımız, deniz kenarında tarihi Kaleköy ve Limanını ziyaret ediyoruz.

Çanakkale Savaşlarında, tarih yazarı kahramanlık destanının yazıldığı yerleri gezerken çok duygulandık, her bastığımız toprakta canlar yatıyor.

Bu ülke kanla, gözyaşları ile kazanıldı unutmayalım ve heyecanımızı kaybetmeyelim.

Yeşilin olduğu, verimli ovaların bulunduğu, meşhur mandıra ve peynirlerin üretildiği bu yerler tarihle iç içe, Adaları görülmeye değer yerleşim yerleri, buraların otantik lokantalarında balık ve

Türk-Rum mutfağında hazırlanmış yemekleri aynı menü içinde yerel üretim şaraplarla tatmak ve üzerine sakızlı kahve içmek ayrı bir keyif olmalı.

Bu yöreyi iyi tanımak lazım, geçerken ben orayı gördüm olmamalı, bu duyguyu yaşamak için yurdumuzun bu tarihi ve güzel köşesini tanımak için birkaç gününüzü buraya ayırmanız gerekir.

Tarih, deniz, yeşil doğanın birlikte olduğu yerlerde kısa bir zaman içinde bulunmak dahi ömre ömür katıyor, huzur veriyor.

Bu gezimizde bizleri yalnız bırakmayan Metiner Çalış ve eşi Çanakkale'ye yerleşmiş. Ormancı arkadaşlarımız ve eşlerine, donanımlı tur rehberlerimize, tur operatörü ve şoförlerimize, ziyaretimize gelen Orman Bölge Müdürüne de teşekkürlerimizi sunarız.

Gelecekte huzurlu, sağlıklı günlerde tekrar buluşmak dileklerle,



İğneada Gezisi

Marmara Şubemiz etkinlik programları çerçevesinde 23-24 Eylül 2017 tarihlerinde Dernek üyeleri ile birlikte iki günlük Demirköy-İğneada gezisi gerçekleştirmiştir. 23 Eylül İstanbul'dan hareketle Tekirdağ-Saray ilçesinde yapılan sabah kahvaltısı sonrası Saray ilçesinde bulunun taş ocakları gezilmiş, Şube Başkanı Prof. Dr. Ünal AKKEMİK katılanlara bilgi vermiştir. Hareket ile Demirköy'e varılarak, otele yerleşme ve öğle yemeği sonrası Demirköy ilçesinde bulunan Dupnisa Mağarası gezilerek mağara hakkında bilgi edinilmiştir.





Mağara, Demirköy ilçesinin Sarpdere Köyünün 5-6 km güneybatısında yer alıyor. Üç tane girişe sahip mağara 3000 metre uzunluğunda olup ilk 1000 metresi suyla doludur. Yarasaların üreme mekânı olan mağara, 33 farklı yarasa türünü barındırmaktadır. Mağara gezildikten sonra İğneada'da yenilen akşam yemeği sonrası konaklamak üzere Demirköy'e dönmüştür.



24 Eylül Pazar günü kahvaltı sonrası Demirköy'de bulunan tarihi Dökümhane gezilmiş, sonrasında Mert Gölü'ne gidilerek buradaki subasar ormanları hakkında Şube Başkanı Prof. Dr. Ünal AKKEMİK katılanlara bilgilendirmede bulunmuştur. Oradan da İğneada Fidanlığına gidilmiştir. Fidanlığın ardından İğneada'da yenilen öğle yemeğinin ardından İstanbul'a dönüş yapılmıştır.

Üyelerimiz ve değerli eşleri ve yakınlarının katıldığı gezi sonrasında oldukça olumlu dönüşler olmuş ve yeni gezilerin planlanması yönünde dilekler iletilmiştir.



Emeğin Çağrısı

(Bölüm 2)

1985 uygulamamız olan Asar Bölgesi, Sığırlık Köyünün üstündeki sahaya geldik. Bu sahadaki, sarıçam ağaçlandırmamızı gördük.

“Önceki sayımızda 1980 - 1984 yılları arasındaki Gerede Ağaçlandırma Mühendisliği uygulamalarını, ormanlaşmış alanları, amacına ulaşmış erozyon kontrolü proje sahalarını gezip görüntüleri ile vermiştik. Bu sayımızda 1984 - 1988 yıllarında Düzce ve Gölyaka Ağaçlandırma Mühendisliği dönemlerimdeki, hızlı gelişen tür ağaçlandırmalarını, büyük alanlarda sipersiz ağaçlandırılmış kayın ve duglas meşcerelerini tanıttık, çalışmalarımın sonuçlarını, aktüel durumlarını izleyeceğiz.” / Abdullah Arslan

...

28 Nisan 2016 günü, Ahmet Bey ve Erdal Bey’le, Düzce Sahalarını gezmek üzere Bolu’dan

hareket ettik. Gezi notlarına başlamadan önce, Düzce Ağaçlandırma Mühendisliğinde işe başladığımdaki tespitlerimi paylaşmak istiyorum. Düzce’deki çalışmalarına, daha önce gerçekleştirilmiş uygulamaları yerlerinde inceleyerek başladım.

Bu incelemelerimde;

1. Asar Bölgesinde; planın öngördüğü orman içi ağaçlandırma programlarının aşıldığını, ağaçlandırılacak yığınla ormaniçi alan varken, iki bölmede koru bakım sahasının tıraşlanıp ormaniçi ağaçlandırma kapsamına alındığını,

2. 70’li yıllarda yapılan ağaçlandırma sahalarının bir yerinde, deneme mahiyetinde yapılan sipersiz açık alanda kayın

ağaçlandırmalarında, muhit ağacı olan kayının sürgünden gelenleriyle dikilen fidanların daha sağlıklı, renginin daha koyu, formunun da daha düzgün olduğunu gördüm. Başarılı bu deneme sahalarını, Orman İşletme Müdürü Sami Bilgin’e de gösterdim. Bu tespit, 100’lerce hektar alanda gerçekleştirdiğimiz ağaçlandırmalarımıza ilham kaynağı olmuştu.

3. Aydınpınar Projesinde ormaniçi ağaçlandırma yapılması öngörülen üç adet bölmede sürgünden gelen kayın gençliğinin direklik çağında homojen sıklıkta ve formda koruya dönüştüğünü tespit ettim. Bu sahaların projeden çıkarılmasını sağladım. Verdiğim bu önbilgilerden sonra izlenimlerimize geçelim:



1 x 1 dikim aralık mesafesi uyguladığımız, açık alanda kayın ağaçlandırmamızı büyük bir hazla gezdik. 1970'li yıllarda ağaçlandırma sahalarında deneme mahiyetinde yer yer gerçekleştirilen Kayın ağaçlandırmaları esin kaynağımız olmuştur.



Bu tür uygulama alanlarının orman fakültelerimizin gündemine alınıp, literatürde yer bulması en büyük dileğimidir.



Samandere İşletme Şefimizle
Samandere Şelalesindeyiz.



Düzce Aksu projesinin tür deneme sahasında dev ağaç olmaya aday Sekoyaları gördük.

Burada bir anımı paylaşmak istiyorum; Mayıs ayında hızlı gelişen tür ağaçlandırma sahalarını kontrole çıktım. Aksu Projesinin Aksu ile Düzce'yi ayıran sırtında Pinus radiata alanına girdik. Bireyler, en az on yıl önce dikilmiş, hızlı da gelişmişti. Ancak, 30 – 40 cm. ye ulaşan tüm sürgünler, sürmeye başladığı yerden bükülmüş, kurumaya yüz tutmuştu.

Yani yıllık artım büyümesi yok olmuştu. O zamana kadar böyle bir zarar görülmemişti ve çok hazin bir sonuçtu. Üzüldüm. Büroda yaptığım incelemede: Bu zararlının literatürde Evetria (sürgün bükten) olarak tanımlandığını öğrendim. Daha sonra hiçbir alanda Radiata kullanmadım.



Meşçere, endüstriyel amaçla kesilip değerlendirilmiş ve yeniden ağaçlandırılmıştı. Yani diktiğim fidanların son ürünü alınmıştı.

Aksu ve diğer projelerde Land orijinli Pinus maritimaların kar kırığına maruz kalması, Pinus radiatalara sürgün bükenlerin arız olması, tür ve orijin denemelerine ihtiyaç duyurdu. Aksu Proje alanında, Kavakçılık Enstitüsü, tür ve orijin deneme sahalarını tesis etti. Hatırladığım kadarıyla, Maritima'nın Korsika orijinli olanlarının şartlarımıza daha uyumlu olduğu neticesine varıldı. Hızlı gelişenlerden söz açılmışken, şu tespitimi de paylaşmak istiyorum. Eğer toprak derin, yıllık yağış da yüksekse, bizim yerli türlerimiz de hızlı gelişiyor. Toprak sıg ve nem de yetersizse,

hızlı gelişen türler, yerli türlerimiz kadar başarılı olamıyor. Hatta fidanlar zamanla çalılışiyor. Diğer bir deyişle, hızlı gelişen demek, aşırı besin tüketip, dokusunu hızla oduna dönüştüren demektir; Montafon ineklerin süt verimi gibi.

1984 yılında gerçekleştirdiğimiz Sahil Çamı ağaçlandırmamızın, endüstriyel orman olarak tıraşlandığını, rotasyonla aynı türle yeniden ağaçlandırıldığını memnuniyetle gördüm.

Düzce İşletmesinin ağaçlandırma, üretim ve orman varlığının tespiti kapsamında, Merhum Celil Yağız'a fotoğraf ve kamera çekimleri

yaptırmıştık. Bu arada erozyon olgusunu da tanımlamamız gerekiyordu. E – 5 Karayolunda Kaynaşlı'dan çıkıp Bolu Dağı rampasına sarmadan önce sağdaki şev, şiddetli erozyonla yırtılmıştı. Sami Bilgin ve Vehbi Güneş'le birlikte bu sahayı erozyonlu alanlara örnek olarak fotoğraf çekimlerini yaptırıp, görüntüleri arşivledik. Dikim mevsiminde çit takviyeli terasları yaparak akasya fidanları dikmiştik.



Erozyonlu yamaç görüntüsü, 1985 Yılı



Aynı yerin aktüel görüntüsü, 2016 Yılı



Düzce İşletme Müdürü Sami Bilgin ve Müdür Yardımcısı İ. Vehbi Güneş, aynı gün aynı yerde.

O gün Aydınpınar sahalarına gitmek için vakit kalmadı. 1987 yılı dikimlerinde sipersiz açık alanda kayın ağaçlandırmalarımız mevcuttu. Eğer gidebilseydik, emsal sahalarda gördüğümüz başarının daha fazlasını bu sahalarda da görme şansımız olacaktı. Daha önce bahsettiğim bozuk kayın sahası (Şelale çevresi) sürgünden gelmiş ve koruya dönüşmüştü. Bu sahanın ağaçlandırma uygulamaları esnasında tıraşlanarak yok edilmesini önlemiştim. Aynı yıl kayın dikimi yapılan sahalarla sürgünden gelen sahaların karşılaştırılması açısından iyi bir fırsat olacaktı.

Gölyaka İzlenimlerimiz:

Çalıştığım yıllarda, Gölyaka'da Orman İşletme Şefliği vardı. Gölyaka İşletme Şefi, rahmetli ağabeyimiz, güzel insan Ahmet Tos idi. Kardüz projesi dâhilinde Bakacak ve Saçmalıpınar Köylerine bitişik olan ve ağaçlandırılması gereken yerler vardı. Bu sahalara kayın sahalarıydı. Yetiştirme ortamı fevkaladeydi. Açılmış, üst tabakası genellikle kaldırılmış ve kapallılığı kırılmış bu sahalara, çok yoğun orman gülü işgalindeydi. Halk, meramız filan diyorsa da, bu yoğun ormangülü ortamında değil otlatma, içine girmek bile mümkün değildi. Amaçları, fırsat buldukça açma yaparak tarım alanı kazanmaktı. Ahmet Tos'un desteği ve saygınlığı ile bu muhalefeti kırdık. 1986 yılında 300 hektarı aşkın alanda arazi hazırlığı ve kayın dikimlerini gerçekleştirdik.

Merada sıvıtlı çeşme





Mera açılışında sürüler.

Sahanın bir bölümünde siper teşkil edecek yaşlı Kayın bireylerini bırakmıştık. Saçmalıpınar Yaylasına bitişik alanlarda mera ıslah çalışmaları yapmış, saha güvenliğini sağlamış ve sıvatlı çeşmeler inşa etmiştik.

Merada başarılı bir otlanma



Meranın açılış töreni





1988 yılı dikimi Douglas sahası

İşletme yetkililerine bu meraların yerlerini dahi tarif etmeme rağmen bilemediklerini görünce mera çalışmalarımızın sürdürülemediğini sezdim.

Kayın ağaçlandırmalarımızın ise diğer sahalardan çok daha başarılı olacağına inanıyordum. Zamanımızın kıtlığı nedeniyle bu sahalara da gidemedik.

1987 yılında Mahapdede Projesinde açık alanda Kayın, yer yer Karaçam dikimlerimiz olmuştu. 1988 yılında ise 100 hektar civarında Douglas ağaçlandırması yapmıştık. 1987 yılında gerçekleştirdiğimiz arazi hazırlığı sırasında, nem ve toprak derinliği itibarıyla Douglas için uygun bir ortam olduğunu

görmüştük. O yıl yazık ki Douglas fidanı bulunamıyordu. Bu nedenle Tohum Araştırma Enstitüsü Müdürü Yaşar Bey'le temasa geçmiş ve ertesi yıl yapılacak fidan üretimini bekleyerek sahayı boş bırakmıştım. Bu yüzden dikim uygulaması bir yıl sonra, 1988 yılında gerçekleşmişti.

Emeğimin Çağrısı üzerine 27 Nisan günü Bolu, Gerede'de başlayıp, 29 Nisan 2016 günü Düzce, Gölyaka'da biten gezi programımda gördüklerimi sizlerle paylaştım. Doğrularımın sevincini, hatalarımın hüznünü objektif bir bakışla değerlendirdiğimi sanıyorum. Anlatımımın başarı öykülerinde tekil şahıs kullanmamaya özen gösterdim. Bu hizmetlerimizde; işçilerimizin,



1987 yılı dikimi açık alanda Kayın plantasyonları

1987 yılı dikimi Karaçam plantasyonları



ağaçlandırma memurlarımızın ve bizlere imkânları sunan, sevk ve idare eden tüm üst düzey amirlerimin kesinlikle payları vardır. Haklarını teslim etmek boynumun borcudur. Duymamıştım, Gerede’de rahmetli olduğunu öğrendim; Şoför Hasan’ımın burada ki başarılarımda payı yok mu? Kendinse gani gani rahmetler diliyorum.

70’li yaşlarımda, yaptığımız çalışmaları görme arzumu ve hissiyatımı anlayarak, bu sahaları görmeme katkı veren Türkiye Ormancılar Derneği Yönetimine sonsuz minnet ve saygılarımı sunuyorum. Benimle birlikte tüm sahaları gezerek duygularıma eşlik eden TOD Yönetim Kurulu Üyemiz ve Orman Teknikerleri Dernek Başkanımız Kemal Kaya kardeşime, Bolu Bölge Müdürlüğümüzün tüm ilgililerine, ilgileri ve konukseverlikleri için ve okuyucularıma da sabırları için tekraren teşekkür ediyorum.

Demiryolu Mukaveleleri ve I. Dünya Savaşı'nın Anadolu Ormanları Üzerine Etkileri¹

Prof. Dr. Cantürk GÜMÜŞ

KTÜ Orman Fakültesi -
TRABZON

1. Giriş

Anadolu'da ormancılık tarihi, aslında bir orman tahrip tarihi olarak değerlendirilebilir.

Ormanlar uzun yıllar boyunca insan yaşamının en temel unsuru olarak kullanılmıştır. Avrupa'nın güçlü ülkelerinin sanayi devrimi sürecini başlatması ile 19. Yüzyıl sonları ve 20. Yüzyıl başlarına ülkemiz ormanları hızlı bir tahrip sürecine girmiştir.

Devlet, özellikle Kırım Savaşından sonra ormanlarda serbest yararlanma düzenine son vererek, sadece gelir sağlama amacıyla ormanlarla ilgilenmeye başlamıştır. Bu çerçevede ormanların korunması da düşünülmüş olmakla birlikte özellikle demiryollarının yapımı sürecinde yaşananlar ve I. dünya savaşı yıllarında trenlerin çalıştırılması için ormanlar tahrip edilmiş ya da tahrip edilmek zorunda kalmıştır.

Savaş sonrasında ise öteden beri Devletin en önemli sorunu durumunda olan iskân sorunları ön plana çıkmış ve bu sorunların çözümü için de yine ormanlar sınırsızca sömürülmek zorunda kalmıştır.

Bu bildiri ile devletin bekası için bu dönemde yaşanmak zorunda kalınan orman kıyımlarının neden ve sonuçları tartışılmaktadır.

2. Sanayi Devrimi

Küresel anlamda insanoğlunun yaşadığı en önemli deneyimlerden birisi hiç kuşkusuz sanayi devrimidir. Başta İngiltere ve takip eden yıllarda da diğer Avrupa ülkeleri tekstil, buhar makinesi ve demir üretimi ile birlikte kitle üretimini gerçekleştirmeye başlamışlardır. Bu döneme kadar yüzde 90'ı kırsal alanda yaşamakta olan Avrupa ülkeleri hızla kentleşmeye başlamıştır. Halk fakirdir ve milli gelir düşüktür. İngiltere'de yapılan keşiflerle öncelikle tekstil alanında su gücünden yararlanılmaya başlanmış ve buharla çalışan tekstil makineleriyle sanayileşme süreci başlamıştır. İngiltere ucuz ve kaliteli tekstilleri tüm dünyaya ihraç etmeye başlamıştır. Buna bağlı olarak geliştirilen buharlı gemi ve trenlerle hammadde ve işlenmiş maddenin taşınmasında da önemli mesafeler alınmıştır. İngiltere hammadde aldığı

1- Bu yazı 15.05.2017-17.05.2017 tarihleri arasında Nevşehir/Türkiye'de düzenlenen "International Conference on Agriculture Forest Food Sciences and Technologies-ICAFOF 2017" isimli toplantıda sunulan bildirinin yeniden düzenlenmiş halidir.

3. Demiryolu İmtiyazları

sömürgeleri ve ihraç ettiği sanayi malları sayesinde büyük bir imparatorluk oldu. Onu Fransa ve Almanya izledi. Kuşkusuz bu gelişmeler Avrupa siyasal ve sosyal alanda da etkisini göstermiş, ciddi anlamda dönüşümler yaşanmıştır.

On sekizinci yüzyıl sonlarına doğru yaşanan Fransız İhtilâli (1789-1799) ile Fransa'da mutlak monarşi devriliş, yerine cumhuriyet kurulmuştur. Bu durum dini alanda da ciddi anlamda reformların yapılmasını gerektirmiştir. Ortaya çıkan bu gelişme Avrupa için önemli bir dönüşüm anlamına gelmektedir. Bu gelişmeler yeni bir sosyal akımın başlangıcını oluşturmuştur.

18. yüzyıla gelinceye kadar sanayi, bilim ve teknoloji dahil hemen her alanda Batı Avrupa ülkeleri ile aynı düzeyde bulunan ve kazanılan savaşların ekonomik getirilerinden de yararlanan Osmanlı İmparatorluğu'nun 26 Ocak 1699 Karlofça Antlaşması ile zaten başlamış olan siyasi ve askeri gerilemesi, hatta çöküşü, 18 ve 19. yüzyıllarda, çeşitli cephelerde savaşlar ve karışıklıklar, ticarete gayrimüslimlerin egemen olması ve benzeri diğer nedenlerin yanı sıra, özellikle "makineleşmenin ve yeni teknolojilerin üretime girmesi, gümrük duvarlarının koruması altında dış ekonomik ilişkilerin genişlemesi ve derinleşmesi" gibi Batı Avrupa ülkeleri lehine ekonomik ve askeri öğeleri de içinde barındıran, sanayi devriminin de gerisinde ve hatta tamamen dışında kalması sonucu, daha da hızlanmıştır (Pamuk, 1988).

Bu devrim insanların yaşam biçimini değiştirmiş, sanayi merkezleri oluşmuş, insanlar bu merkezler etrafında yerleşmeye başlamış ve yeni, bambaşka yaşam biçimleri oluşmuştur. Üretim artmış, artan üretimin hammadde ihtiyaçlarının karşılanması için yeni sömürgelere ihtiyaç duyulmuştur. Diğer taraftan da yine artan üretimle birlikte yeni pazarlara ihtiyaç duyulmuştur. Hem hammaddenin üretim merkezlerine ulaşması ve hem de mamul malın tüketim merkezlerine ulaştırılması için geleneksel ulaşım mekanizmaları yetersiz kalmıştır.

Uzun yıllar en önemli ulaşım aracı gemilerdir. Bu nedenle kıyılar ulaşım açısından avantajlıdır. Bununla birlikte sanayi devriminin yaşandığı yıllarda özellikle Akdeniz havzasında yerleşimler daha çok iç kesimlerdeydi. Başlıca 2 nedeni vardır. Birincisi, kıyılar güvenli değildir. Korsanların, yağmacıların açık bir tehdidi söz konusudur. İkincisi de yakın yıllara kadar özellikle Akdeniz havzasında yüzyıllar boyunca yaşanan ormansızlaşma ile başlayan erozyon sürecinin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkan deltaların sivrisineki için oluşturdıkları ortam nedeniyle bir sıtma alanı olmasıdır.

Bu iki nedene bağlı olarak ulaşım olanaklarına sahip olmasına karşın kıyılarda yerleşim alanları sınırlıdır. Sınırlı olan yerleşim alanları kalelerle çevrilmiş olan ve aynı zamanda yağışın az olduğu veya rüzgârlı olması nedeniyle sivrisineki barınamayacağı yerleşim alanlarıdır. Trabzon, Sinop gibi...

Medeniyetlerin daha çok kıyılardan uzaklarda yer alması nedeniyle sanayi ürünlerinin iç bölgelere ulaşması gerekmektedir. Bu gelişmelerin arkasından ortaya çıkan arayışların bir sonucu olarak 1829 yılında George Stefenson'un deneyi ile ilk buharlı lokomotif tasarlanmıştır. Bu icat insanlık tarihinin en önemli dönüşümlerinden birisini oluşturmuştur. Bu gelişmeyle birlikte hammadde/mamul madde hareketlerine bağlı olarak uluslararası ticaret gelişmiş, Avrupa sömürgeciliği katlanarak büyümüştür.

İngiltere'den hemen sonra Batı Avrupa ülkeleri de bu sürece katılmış hem hammadde sağlanması ve hem de mamul maddenin pazarlanabilmesi açısından Asya ve Afrika ülkelerinde sömürgecilik arayışları da genişlemiştir. Bu ülkeler sömürge ülkelerde demiryolunu destekleyerek sömürgecilikle bağlantılı nüfuz bölgeleri oluşturmaya başladılar.

Demiryollarının icadı askeri açıdan da çok büyük öneme sahip olmuştur. Askeri birliklerin, silah, cephane ve ilişkili diğer malzemenin hızlı ve kolayca taşınabilmesi bir üstünlük kazandırmaya başlamıştır. Osmanlı devleti de demiryollarıyla özellikle ve öncelikle bu yönüyle ilgilenmeye başlamıştır. Çünkü özellikle 19. Yüzyıl başlarından itibaren yaşanmaya başlayan iç isyanların ve karışıklıkların önlenmesi için askeri birliklerin hızlı bir biçimde taşınabilmesi önem taşımaktaydı.

Avrupa'da 1760-1870 yılları arasında bu gelişmeler yaşanırken Osmanlı devleti gelişmeleri izlemekle yetinmiş, uzun yıllar boyunca bu gelişmelerin olumsuz sonuçları ile boğuşmuştur.

Resim 1: Osmanlı Demir Ağlarla Tanışıyor



Kaynak: DDD

Osmanlı İmparatorluğu, uzun yüzyıllar boyunca dil, din, ırk açısından farklı kültürlerden oluşan bir toplum olarak yaşamıştır. İmparatorluğun bu özelliği yüzünden 18. yüzyılın sonlarından itibaren gelişen “milliyetçilik” ve “bağımsızlık” akımı, Osmanlı ülkesinde hızla yayılmıştır. Bu siyasal akımlar 19. yüzyılın başından itibaren birçok isyanın çıkmasına ve uluslararası birçok sorunun yaşanmasına neden oldu. Bu çerçevede Osmanlı İmparatorluğuna karşı Balkanlar'daki ilk isyan hareketi 1804'teki Sırp isyanıdır. Bu olaydan kısa bir süre sonra 1806-1812 Osmanlı-Rus savaşı başlamıştır. Ruslar bir taraftan savaşırken, diğer yandan da Balkanlardaki tüm Hristiyanları Osmanlı'ya karşı ayaklandırmaya çalışmışlardır. 1821 yılına gelindiğinde ise Bu defa Fransızların ve Rusların desteğiyle Rumlar, Mora'da isyan başlattılar (Kocaoğlu, 1995).

Osmanlı padişahları ve devlet adamları demiryoluna çok büyük ilgi gösterdiler. Sultan Abdülmecit (1839-1861) saray duvarına tren resmi asıyor ve özel doktoruna bu resmi göstererek “Ülkemde bu trenlerden bulunması en büyük arzumdur” diyordu. Aynı padişah, 1855 yılında devlet adamlarına hitaben yaptığı bir konuşmada, dış borç almamak için çok gayret gösterildiğini, ama sonuçta buna mecbur kalındığını vurgulayarak artık borçların ödenmesi ve ülkenin kalkınması için demiryolları yapmanın bir zaruret haline geldiğini ifade ediyordu. Halefi Sultan Abdülaziz ise, tren yolu hattının saray bahçesinden geçmesi söz konusu olduğunda, “Memleketime demiryolu yapılsın da isterse sırtımdan geçsin, razıyım” demek suretiyle demiryoluna verdiği büyük önemi göstermiş oluyordu. Yine dönemin önde gelen devlet adamlarından Fuat Paşa, özel sohbetlerinde, hükümetin vazgeçilmez görevinin demiryolu yapmak olduğunu, Avrupa ülkeleri kadar demiryoluna sahip olduğunda, dünyanın önde gelen devletleri arasına girileceğini belirtiyordu. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür (Engin, 1994).

Resim 2: Sultan Abdulaziz



Kaynak: Milli Eğitim Bakanlığı (EBA)

Osmanlı devleti özellikle Kırım Savaşı sırasında aldığı dış borçlarla birlikte ekonomik bir çöküntü sürecine girmiştir. Ekonomi kötüdür. İmparatorluğun her yanında isyan ve karışıklıklar baş göstermektedir. Bir taraftan güvenliğin sağlanması diğer yandan da ekonominin canlandırılması için ulaşım olanaklarının geliştirilmesi gerekmektedir. Demiryollarının yapımı kaçınılmazdır. Bunun için finansal kaynaklar söz konusu değildir. Tek yol ya da çare bir takım imtiyazların tanınmasıdır.

Ekonomik güçsüzlüğe karşın, Osmanlı devleti açısından demiryollarının yapımı bir beka sorunudur. Diğer ülkeler için ise demiryolu çok farklı bir anlam içermektedir. Pazara sahip olma ve sömürgecilik etki alanını genişletmek gibi...

Bu nedenle Osmanlı toprakları demiryolu açısından da müthiş bir çıkar çatışması alanı durumundadır.

Kırım Savaşından hemen sonra, 1856-1860 döneminde gerçekleştirilen 66 kilometrelik Köstence-Çernavoda demiryolu, aynı zamanda Osmanlı Devleti'nin Rumeli topraklarında inşa edilen ilk demiryolu olmuştur. Ardından, 1863-1866 yılları arasında, 224 kilometrelik Varna-Ruşçuk hattı yine İngiliz sermayesi ile gerçekleştirilmiştir. İngilizler aynı amaç doğrultusunda, Anadolu topraklarındaki ilk hatlar olarak, 1856-1866 yılları arasında 130 kilometrelik İzmir-Aydın ve Fransızlar da 93 kilometrelik İzmir-Kasaba (Turgutlu) demiryollarını yapmışlardır. Bu hatlar İzmir, Varna, Rusçuk gibi liman şehirlerinin hinterlandları ile olan irtibatını sağlamış ve bu suretle tarımsal ürünlerin limanlara taşınması konusunda önemli bir

kolaylık sağlanmıştır (Engin, 1994).

Eylül 1856 tarihinde İngilizler tarafından yapımına başlanan İzmir-Aydın Demiryolu için bu bölgenin seçilmesi sebepsiz değildi. Burası o dönemde diğer yörelere kıyasla nüfusça daha kalabalık, ticari potansiyeli yüksek, İngiliz pazarı olmaya kısmen hazır bir toplum ve sonuçta İngilizlerin siyasal çıkarlarına (Orta Doğu'nun kontrol altına alınarak Hindistan yollarının emniyete alınması) hitap eden stratejik öneme sahip olma gibi birçok koşulun bir araya gelmesi nedeniyle yatırım alanı olarak tercih edildi (Özdemir, 2001).

Resim 3: Bu günkü Topraklarımızdaki İlk Demirağlar (1856-1880)



Kaynak: DDY

Osmanlı Devleti'nin kendi inisiyatifi ile gerçekleştirdiği ilk büyük çaplı hat Rumeli Demiryolları olmuştur. Esas itibari ile 1855 yılından itibaren bu hattı yapmaya çalışan devlet, ancak 1869 yılında, Baron Hırş adlı Yahudi bir bankere imtiyaz vermek suretiyle icraata geçebilmiştir. Osmanlı Devleti daha önceki başarısız

teşebbüslerin de etkisi ile her türlü fedakârlığı göze alacak tarzda hareket etmiştir (Engin, 1994).

Bu çerçevede Rumeli bölgesinde demiryolları yapmak ve işletmek amacıyla Bayındırlık (Nafia) Bakanı Garabed Artin Davut Paşa ile Baron Mösyö Hırş arasında 17 Nisan 1869 tarihinde imzalanan sözleşmenin 10. maddesi hükümlerine göre anılan şahsa maden ve taş ocakları ile ormanlardan yararlanma konusunda özel bir anlaşma ile imtiyaz² verilmiştir.

Buna göre demiryolu şirketi demiryolunun her iki tarafında 10 km. arazi yani toplam 20 km'lik bir şerit içerisinde kalan arazi üzerinde devlete ait maden ve taş ocakları ile ormanları işletme hakkına sahip olacaktır. Şirket, önce maden ve taş ocaklarının saf hasılasından yüzde 10'unu ve sonra da ormanların saf hasılasının yüzde 30'unu Maliye hazinesi verecektir. Saltanat makamı demiryolu hattının iki tarafında ormanlar için belirlenen arazi şerdi genişliğini 10 kilometreden 20 kilometreye (toplam 40 kilometrelik şerit) çıkarmayı uygun gördüğü takdirde şirket tarafından vergi yüzde 30'dan elliye çıkarılacaktır (Kutluk, 1948).

Böylece demiryollarının yapımı sırasında ormanlar çok büyük bir kıyıma uğramıştır. Şirket, bir taraftan demiryolu yapımı için ormanları kullanma hakkı elde etmiş, diğer yandan da demiryolunu uzattıkça kendisine verilmiş hat üzerindeki ormanları tüketim bölgelerine nakletmiş ve büyük kazançlar elde etmiştir

(Gümüş, 2017).

Özellikle 1881 yılında Duyun-u Umumiye (borçlar idaresi) ilanı ile sonuçlanan Osmanlı maliyesinin iflası sürecinden sonra ülkemizin doğal zenginliklerinin tekeldi imtiyazlar halinde yabancılara verilmesi hızlandı (Oltaylı, 2014).

19. yüzyılın sonlarına doğru Osmanlı üzerindeki kötü emelleri netleşen İngiltere, Fransa ve Rusya 'ya karşı Osmanlı Devleti Almanya ve Avusturya-Macaristan ile yakınlaşmıştır. Bu çerçevede Almanlarla başta ticari olmak üzere birçok alanda işbirliği yapılmaya başlanmıştır. Osmanlı toprakları bu yeni anlayış ile birlikte büyük sanayi devletlerinin bir rekabet alanına dönüştü.

Rekabet alanlarından birisi ve belki de ekonomik çıkarlar açısından en önemlisi de demiryolu girişimciliğidir. Bu çerçevede 24 Eylül 1888 tarihinde çıkan bir irade ile İstanbul-Bağdat demiryolu yapım ve işletme imtiyazı Almanlara verildi. Başta kilometre garantisi (kilometre başına 4500 Frank Gayri safi işletme hasılatı) olmak üzere birçok ekonomik ayrıcalık tanındı. Demiryolunun geçeceği devlet arazisinin mülkiyeti imtiyaz sahiplerine bedelsiz devredilecekti. Bu arada demiryolu hattının iki tarafında toplam 20 kilometrelik hattaki doğal kaynakların ve hatta tarihi eserlerin bile Almanlara verilmesi sözleşmelerde yer alan konulardan olmuştur. Demiryolu için gereken keresteler ormanlardan karşılıksız temin edilecekti.

2- İmtiyaz, kısaca bir yatırım için verilen hakların ve tanınan önceliklerin bütünüdür. Sembolize eden ve padişah tarafından verilen bir belgeydi. Bu imtiyaz belgesi imtiyaz sahibine, ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını uzun bir süre için işletme ve ona sahip olma hakkı veriyordu.

Resim 4: İstanbul-Bağdat Demiryolu



Kaynak: DDY

Sonuçta I. Dünya savaşına kadar geçen süreçte Demiryollarının yapımı özellikle ekonomik ve askeri anlamda yararlı sonuçlar üretmiştir. Oltaylı (2014) 1900'lü yıllarda Rusya'dan alınan yıllık 65 bin ton una demiryolunun Ankara ve Konya'ya ulaşması ile ihtiyaç kalmadığına işaret etmektedir. Bununla birlikte demiryolu yapım sürecinin demiryolu hattının iki tarafında verilen yararlanma hakları yüzünden büyük orman yıkımları yaşandığını tekraren ifade etmekte yarar vardır.

4. Savaş Yılları

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918) yıllarında Demiryolları askeri amaçlarla, asker, silah, cephane, gıda sevkinde çok önemli yararlar sağlamıştır. Bununla birlikte savaşın başlamasından itibaren yakıt sıkıntısı baş göstermiştir. Kömür bulunamamıştır. Demiryollarının işletilmesinde karşılaşılan zorluklar yeni yakıt kaynaklarına yönelmeyi kaçınılmaz bir hale soktu. Bu durumda sağladığı enerji azlığı nedeniyle zorunlu olmadıkça tercih edilmeyen “odun” ilk çare olarak düşünüldü (Özdemir, 2001).

Resim 5: Çanakkale’de Esat Paşa



Kaynak: Milli Eğitim Bakanlığı (EBA)

Ancak bu da o kadar kolay değildi. Çünkü demiryolu yakınlarında orman kalmamıştı. Demiryolu yapımını üstlenen şirkete verilen imtiyaz gereğinde demiryolu hattı boyunca 10’ar kilometrelik şeritlerde odun kalmamıştı. Bu soruna bir çare olmak üzere Müslüman olmayan Osmanlı vatandaşlarından oluşturulan ve özellikle Balkan Savaşından “amele taburları” atlı birlikler oluşturulmuş, bu birlikler aracılığı ile yakacak odun sağlanması yoluna gidilmiştir. Bu birlikler 10 km. uzaklara giderek odun sağlamışlardır. Böylece demiryolu boyunca ormansız şerit genişliği 10 kilometrenin çok üzerine çıkmak zorunda kalmıştır (Gümüş, 2017).

Resim 6: Mustafa Kemal Paşa Trablusgarp’ta



Kaynak: Milli Eğitim Bakanlığı (EBA)

Böylece Trenlerde yakıt olarak odun kullanımı savaşın son 3 yılı boyunca sürmüştür. Savaş sonunda imzalanan Mondros Ateşkes Anlaşması (30 Ekim 1918) sonrasında yakıt sıkıntısı kömür fiyatlarının kısa zamanda büyük ölçüde artmasına neden oldu. 12 Kasım 1919 tarihinde 14 lira olan kömür fiyatı 18 Kasım 1919’da 20 liraya çıktı. Ateşkes anlaşması gereğince Osmanlı ordusu ve bu arada amele taburlarındaki askerler de terhis edilmişti. Bu nedenle trenlerin çalıştırılması olanaklı görünmüyordu. Demiryollarına büyük ölçüde el koyan İngilizlerin odun istekleri de Osmanlı yönetimi tarafından karşılanamıyordu. Bu iş için bir süre müteahhitlerden yararlanılmaya çalışılmışsa da onlara da para ödemesi yapılamayınca bu çare de uzun süreli bir çözüm olamadı. Böylece yaşanan odun sıkıntısı demiryolu taşımacılığını tamamen durma noktasına getirmişti. Bu nedenle ülkelerine gönderilen Alman ve Avusturyalı askerlerle terhis edilen Osmanlı askerleri günlerce Afyon ve Eskişehir’de beklemek zorunda kalmıştır (Özdemir, 2001).

5. İskân Sorunları

Dünya savaşı ve arkasından girişilen Kurtuluş Savaşı sonrasında siyasi sınırlar dışında kalan Türk azınlıkların tehcir, iltica ve mübadele şeklinde ana yurda dönüşleri düşünüldüğünde sürekli olarak bir yerleştirme (iskân) sorunu ile uğraşmıştır. Aslında iskân konusu 93 harbiden beri devletin uğraştığı en önemli sorunlardandır.

Gerçekten de Osmanlı İmparatorluğunun çöküş sürecinde iskan sorunları asıl itibarıyla 93 harbi olarak ifade edilen 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşı sonrasında ortaya çıkmıştır. Osmanlı açısından her açıdan bir yıkım olarak değerlendirilen bu savaş sonunda devletin geleceğini etkileyen büyük bir göç hareketi yaşanmıştır. Bu savaş sonucunda bazı kaynaklara göre 1.25 milyon (McCarty, 1998), bazı kaynaklara göre de 1.5 milyon nüfus (Karpas, 2003 ve Yıldız, 2006) Osmanlı topraklarına sığınmak zorunda kalmıştır. Bu savaştan sonra Anadolu'ya sürekli göç hareketleri söz konusu olmuştur.

Balkan savaşı'nda (1912-1913) Makedonya ve Trakya'dan Anadolu'ya göç eden nüfus miktarı 440 bin kadardır (Şimşir, 1985).

93 harbi sonrasında muhacirler İstanbul'a toplanınca Devlet vilayetlerdeki boş arazilerin belirlenmesini istemiştir. Yapılan çalışmalar sonunda 10.425.881 dönüm boş arazi belirlenmiştir. Ancak, Diyarbakır, Van, Musul, Halep, Bağdat, Basra vilayetlerindeki 8807035 dönüm arazi kuraklık nedeniyle verimli olmaması ve İstanbul ve Rumeli'ye uzak olması dolayısıyla iskâna uygun görülmemiş ve

muhacirlerin büyük kısmı Edirne, Aydın, Selanik, Konya, Ankara, Kastamonu ve Hüdavendigar (Bursa) vilayetlerine gönderilmiştir (İpek, 2006).

İskân işleri, Cumhuriyetin ilk yıllarında da ülkemizi ilgilendiren, uğraştıran en önemli sorundur. Ergin (1977) bu sorunları şöylece özetlemektedir:

“Ermeniler 1915'te ve daha sonra, terk ettikleri her yeri ateşe vermişlerdir. Anadolu kent ve kasabalarında birçok mahalleden geriye sadece yangın yerleri kalmıştır.

Yunanlılar da, kaçarken rastladıkları her şeyi tahrip ettiler. Kadınları, çocukları ve yaşlıları süngülediler veya kurşunladılar. Evleri yaktdılar. Hayvan sürülerini önlerine katıp götürdüler veya imha ettiler. Arkalarında cesetler ve harabeler bıraktılar.

Trakya bir çarpışma olmadan boşaltıldığından zarar daha hafifti. Kocaeli, Bilecik, Bursa, Balıkesir, Kütahya, Afyon ve Denizli'de değişik derecelerde tahribat yapılmıştı. Uşak'ın üçte biri yakılmıştı. Manisa ilinde durum çok ağırdı.

İzmir de felaketten kurtulamamıştı. Çıkartılan yangın, mahalleleri kül haline getirmişti.

Manisa, İzmir ve Trakya sayılmazsa, 414 köy tümüyle ve 463 köy kısmen yakılmıştı. Yakılan bina sayısı 57203 ve hasara uğrayan bina sayısı 5701 idi. Trakya, İzmir ve Manisa'daki maddi kayıplar eklenince, bu rakam iki kattan fazlasına yükseliyordu.

Kurtuluştan sonra “Mübadele, İmâr ve İskân Bakanlığı” kuruldu. Yurtsuz (evsiz) kalmış çok sayıda aile vardı. Açıkta kalmış ailelere

barınacak çatı bulmak ve geçim olanaklarını kaybedenleri üretici duruma geçirmek gerekiyordu.

Devletin kaynakları sınırlıydı. Felakete uğrayanlara ordunun hayvanları dağıtıldı. Tahıl stokları tohumluk olarak verildi. Kentlerde yaşayan ailelere devlet binaları tahsis edildi. Toplam nüfusu 38030 kişiden oluşan 6538 aile konuta kavuşturuldu.

Lozan Antlaşması uyarınca geniş bir nüfus mübadelesi yapılacaktı. Türkiye'den ayrılan Rumlara karşılık Batı Trakya ve adalardan mübadillerin gelmeleri bekleniyordu.

Kavala, Selanik, Golos, Preveze, Parga limanları ile Girit, Midilli ve diğer adalara vapurlar gönderildi. 379913 kişiden oluşan 99709 hane halkı Anadolu'ya taşındı. Gelenlere yerleştirilinceye kadar yiyecek, giyecek ve barınak sağlandı. Bunlara 7618 ton tahıl, 22501 çift öküz, 27501 tane tarım alet ve makinesi dağıtıldı. 19279 ev tamir edildi. 4567 ev yeniden yapıldı. 66 yeni köy oluşturuldu.”

Cumhuriyet öncesi ve ilk yıllarında yaşanan bu iskân sorunlarının tamamı Devletin bu işlerin üstesinden gelmesinde yaşanan güçlüklerin yanında ormanların tahribiyle sonuçlanmıştır. Öncelikle konut yapımının ormana bağlı olması, ormanların tahrip edilmesine yol açmıştır. Daha sonra da bu nüfusun yaşamını sürdürmesi için ihtiyaç duyduğu odun maddesi ve milyonları aşan bu nüfusun ihtiyaç duyduğu tarım alanları için ormanlara baskısı söz konusu olmuştur.



Kaynak: Milli Eğitim Bakanlığı
(EBA)

6. Sonuç

Ülkemizde ormanlar büyük ölçüde deniz kıyılarında yoğunlaşmıştır. Bunun nedenleri arasında geçmişte deniz kıyılarına yerleşilememiş olmasının etkisi vardır. Nüfusun büyük bir çoğunluğunun iç kesimlerde yerleşmiş olmalarının doğal bir sonucu olarak insan yaşamının en önemli ögesi olan ormanlar bu bölgelerde iyice azalmış veya büyük ölçüde tahrip olmuştur.

Bunun yanında Osmanlı Devletinin iç güvenlik, Batı ülkelerin ise sömürgecilik öncelikleri çerçevesinde istekli davranmalarının bir ürünü olan Demiryolları da iç kesimlerde gelişme göstermiş veya iç kesimlerle kıyılar, limanlar arasındaki bağlantıyı gerçekleştirmiştir. Hem demiryollarının yapımı sırasında

verilen imtiyazlar ve hem de özellikle I. Dünya savaşında kömür bulunamaması nedeniyle yakıt olarak odunun kullanılması, yine ormanların büyük ölçüde tahrip edilmesi ile sonuçlanmıştır.

93 harbi (1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı) ile başlayan süreçte Anadolu sürekli olarak göç almıştır. Daha sonra yaşanan Balkan savaşları, Dünya savaşı ve Kurtuluş Savaşı yıllarında ve sonrasında da bu göç devam etmiştir. Bunun yanında başta Ermeniler olmak üzere ülkemizden ayrılanlar da ayrıldıkları bölgeleri yakıp yıkmışlardır. Yine Yunanlıların bütün Batı Anadolu'da benzer şekilde davranış göstermeleri sonrasında kurulan Cumhuriyet hükümetlerinin karşısındaki en önemli ve öncelikli sorun iskân sorunu olmuştur. İnsanların

barınacak evi yoktur. Bu nedenle ormanlar büyük baskı görmüş, korunamamıştır. Bu yıllardan itibaren yerleşim yeri ve çevrelerinde orman kalmamıştır. Uzun yıllar ormanlarımız planlı ve düzenli bir işletmeciliğe konu olamamıştır.

Finansal sorunların da aşılmasının bir sonucu olarak 1937 yılında çıkarılan orman kanunu ile düzenli ormancılığa geçmek olanağına kavuşulabilmiştir.

KAYNAKLAR

- Engin, V. (1994). Osmanlı'dan Bugüne Demiryollarımız. Tarih ve Medeniyet. Sayı 8. Cilt - sf 35-41.
- Ergin, F., 1977: Atatürk Zamanında Türk Ekonomisi, Yaşar Eğitim ve Kültür Vakfı yayınları no.1, Duran Ofset, 67 s.
- Gümüş, 2017. Devlet Ormancılığına Geçiş Sürecinde Karadere Serüveni, Türkiye Ormancılar Derneği Yayını, 105 s. Ankara.
- Karpat, K.H., 2003: Osmanlı Nüfusu (1803-1914) Demografik ve Sosyal Özellikleri, Çev. Bahar Tırnakçı, Tarih Vakfı yayını, İstanbul.
- Kocaoğlu, M., 1995: Kavalalı Mehmet Ali Paşa İsyanı (1831-1841), Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma Uygulama Merkezi Dergisi, Sayı 6, Sayfa 195-210.
- Kutluk, 1948. Kutluk, H., 1948. Türkiye Ormancılığı İle İlgili Tarihi Vesikalar 893 – 1339 (1487 – 1923), Osmanbey Matbaası, İstanbul.
- McCarty, J., 2014: Ölüm ve Sürgün - Osmanlı Müslümanlarının Etnik Kıyımı 1821-1922 – Çev. Bilge Umar, II. Baskı, İnkılap Kitabevi, İstanbul.
- Oltaylı, İ., 2014: Osmanlı İmparatorluğu'nda Alman Nüfuzu, Timaş Yayınları, 240 s.,
- Özdemir, B., 2009: Osmanlı Devleti Dış Borçları, Ankara Ticaret Odası yayını, Desen Ofset, 172 s., Ankara.
- İpek, N., 2006: İmparatorluktan Ulus Devlete Göçler, Serander Yayınevi, I.Baskı, 418 s., Trabzon.
- Pamuk, Ş., 1988: 100 Soruda Osmanlı-Türkiye İktisadi Tarihi 1500-1914, Gerçek Yayınevi, 240 s., İstanbul.
- Özdemir, M., 2001: Mütareke ve Kurtuluş Savaşı Başlangıç Dönemlerinde Türk Demir Yolları / Yapısal ve Ekonomik Sorunlar /1918-1920), Kültür Bakanlığı Yayınları 2620, Ankara.
- Şimşir, B., 1995: Bulgaristan Türkleri ve Göç Sorunu, Bulgaristan Türk varlığı, TTK Basımevi, 53 s., Ankara.

Kurak Mıntıka Ormancılık İşsizliğe Çare mi?

Giriş

Turgut Çelikkol

Orman Yüksek Mühendisi

**Kırsal Kalkınma-Toprak
Muhafaza ve Çölleşme ile
Mücadele Uzmanı**

Uluslararası araştırma enstitüleri ve düşünce kuruluşları öncülüğünde Birleşmiş Milletler son elli yıldır biyolojik çeşitlilik, ormanlar ve çevrenin korunması, gıda ve su güvenliği, çölleşme ve iklim değişikliği kavramlarını ortaya çıkararak dünya kamuoyunu yönlendirip bu konularda hassas ekosistemlere sahip hassas fakir ülkelerde çalışmaların öncelikle yürütülmesi için sözleşmelere dayalı fonlar oluşturmuşlardır. Türkiye yukarıdaki konularla ilgili kurumlarını kurarak önemli çalışmalar gerçekleştirmiş deneyim ve söz sahibi bir ülkedir. Özellikle Kırsal Kalkınma ile Çölleşme ve Erozyonla Mücadele (ÇEM) Genel Müdürlüklerinin kurulması önemli bir adım olup bu birimlerin çok disiplinli yapıya kavuşturulması ve etkili çalışması sağlanmalı, çok disiplinli yapıya kavuşturma

sırasında temel ormancılık eğitimi almış uzmanların çoğunlukta ve etkili kademelerde olması sağlanmalıdır.

1950'li yıllarda kırsaldaki orman ve ova köyleri nüfusun büyük bir kısmını barındırmakta ve beslemekte iken bugün bunların büyük kısmı boşalmış ve üretimden düşerek hayalet köylere dönüşmüştür. Buna, liberal ekonominin sınır tanımayan rekabeti ile köy örgütlerinin (kooperatiflerin) idari ve ticari bakımdan desteklenmemesi neden olmuştur.

Türkiye ve Akdeniz havzasındaki ülkelerde orman ve orman içi mera ekosistemlerinin planlama ve uygulamalarında orman ve çevre dünyası (1), liberal ekonominin amansız rekabeti (2) ile planlanan,



Fotoğraf: Güngör GENÇ

projelendirilen havzanın yerel aktörleri (3) arasında ekonomi-ekoloji dengesinin kurulamaması, devlet-millet ihtilafına neden olmaktadır. Bunun ana nedeni çok geniş alanlar için hiç de hassas olmayan planların yapılmasıdır. Bildiğiniz üzere kırsal bir kurum olan orman teşkilatının en büyük sermayesi yetişmiş insan gücüdür. Orman işletmeciliğinin önemli çalışma stratejilerinden biri yörede yaşayan orman köylüleri için boş zamanlarında iş yaratılması gelmektedir. Adı ne olursa olsun: kırsal kalkınma, çölleşme ile mücadele, havza ıslahı konularındaki temel strateji de budur. Boşalan ve üretimden düşen orman köylerinin yeni yaklaşımlarla yeniden üretime sokulması, erozyon, sel, heyelan ve çığ gibi afetlerin önlenmesi aciliyeti ile artık doğal afetlerle

mücadelede esas olarak önleyici tedbirlere geçilmesi zamanı gelmiş olup, tüm yatırımların getirileri ve götürülerinin şeffaf ve gerçekçi olması için gerekli yerel araştırmaların ne zaman ve nasıl yapılacağına belirlenmesi gerekmektedir. Kırsal alandaki bu işleri kime yaptıracağız?

Temel ormancılık eğitimi almış işsiz ormancılar ne yapacak? Her işi bilimle yapmak zorunluluğu karşısında bu işleri yapacak yetişmiş uzmanlara çok acil ihtiyaç olduğu ve teşkilatları küçültmek, birleştirmek veya kapatmak yerine bu uzmanları yetiştirmek ve mevcut kurumlarımızı bu uzmanlarla ve gerektiğinde yeni kuruluşlar çare olabilir. Bu tebliğ, orman mühendislerinin lisans üstü uzmanlık eğitimleriyle daha kolay iş bulmalarının ve ülke

kırsal alanlarının kalkındırılması, çölleşme ve doğal afetlerle önleyici tedbirlere dayalı mücadelenin ekonomik olmasının sağlayabileceğinin düşünülmesi amacıyla hazırlanmıştır. Tebliğde kurak mıntıklar ormancılığının “step ormancılığının” öncelikle nerelerde yapıldığı, kurak mıntıkalar şartlarının neler olduğu, neler yapıldığı, ormancı uzmanların niçin kilit elemanlar olduğu, kurak mıntıkalar ormancı uzmanların hangi konularda, hangi kurumlarda lisans üstü eğitim alabilecekleri, hangi kurumlarda iş bulma imkanlarının olabileceği ve diplomalı işsizlere iş yaratmada Türkiye Ormancılar Derneği (TOD), Orman Mühendisleri Odası (OMO), ve orman fakültelerinin dinamo görevi üsleneyeceği bir proje verilmiştir.

1. İklimin sınıflandırılması, kurak iklim ve kurak mıntıkaların tarifi

İklim analistleri belirli kriterlere göre sınıflandırma yapmaktadırlar. Değişik iklim elemanları tarafından yıllık yağışın dört yüz mm'den az olduğu iklim kurak iklim ve bu iklimin hüküm sürdüğü bölgeler de kurak mıntıklar olarak adlandırılmaktadır. Bu metod diğer iklim elemanlarının da dikkate alınmasını ve iklim elemanlarının yıllara göre değişimlerinin irdelenmesi ve değerlendirilmesini gerektirmektedir. Bu elemanlar: yıllık yağış, sıcaklık, rüzgar ve hızı ile nispi nem'dir (1). Ayrıca iklimi değerlendirilen kurak mıntıklarda topografik yapı, toprak ve topraktaki organik madde oranları ile mevcut bitki örtüsünün durumları da değerlendirmeye katılmalıdır. Örnek: Dünya Meteoroloji Teşkilatı standartlarına göre GAP Bölgesindeki 40 yıllık meteorolojik ölçmelerin olduğu şehirler için yaptığım hesaplamalara göre: GAP Bölgesinde Mardin ve Urfa illeri kurak iklimin olduğu iller olarak bulunmuştur. Bu çalışma 1995 yılında yayınlanmıştır. Bu tip çalışmaların Orta ve Doğu Anadolu Bölgelerinde de yapılması için halen Antropojen step olarak bildiğimiz ilçelerde Dünya Meteoroloji Kurumu normlarına uygun ölçme yapacak istasyonlar kurulması yararlı olacaktır. Buna göre;

Yıllık yağış <100 mm ise Hakiki Çöl: Çok Kurak

Yıllık yağış=100-200 mm ise Yarı Çöl: Kurak

Yıllık yağış=200-400 mm ise

Yarı Kurak bölgeler olarak adlandırılmaktadır.

Ayrıca kuraklık indisi ve kuraklık katsayılarına göre de iklim sınıflandırmaları vardır.

1.1 Kurak mıntıklar ve özellikleri

Kurak mıntıklar genelde yıllık 400 mm'den az yağış alan mıntıklar olarak tarif edilir. Buna göre: Hakiki Çöl, Yarı Çöl ve Yarı Kurak mıntıklar olarak, yani Çöl ve Step olarak iki sınıfta incelenir. Buna göre:

- Yıllık yağışı <300 mm olan alanlar yağmur altı tarım yapılamayan alanlar olup bu mıntıklara genelde dünyada çok yer kaplayan çöller ve ağaçsız stepler girer. Bu sahalarda mera ekosistemi hakim olup göçebe hayvancılık, toplayıcı ve aile üretim modeli mevcuttur.
- Yıllık yağışı 300-400 mm arasında olan sahalarda yağışın yıllar arasında ve yıl içindeki dağılımına bağlı olarak tarıma uygun alanlarda nadaslı kuru tarım yapılmaktadır. Mera ve yer yer orman ekosistemi vardır ve step-antropojen step mıntıkları dahildir. Türkiye'de İç, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki antropojen stepler kurak mıntıklardır. Bu tebliğde açıklamalar yıllık yağışı 300 mm'den az olan çöl, step ve antropojen stepler içindir.

2. Neden kurak mıntika ormancılığı?

- Dünyada ve ülkemizde kurak mıntıklar, çöller, stepler ve antropojen stepler geniş alanlar kaplamakta olması,

- Uluslararası kuruluşların özellikle zengin ülkelerin kurak mıntika ve çöllerde köy yaşam şartlarını iyileştirerek çölleşmeyle mücadeleye mecbur olması (sözleşmelere dayalı fonların olması),
- Fakir ve çölleşmeye maruz ülkelerin sürekli destek talepleri (prestij ve insani yardımlar).
- Uygulanacak projelerde kırsal kalkınma, toprak ve su muhafazası ile halkın can, mal, gıda ve su güvenliğinin sağlanması ihtiyacı,
- Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansının (TİKA) önemli fonları Afrika ve diğer kıtalardaki fakir ülkelerde kullanmaya başlamasıyla yakında köy bazında etkili çölleşmeyle mücadele ve kırsal kalkınma projelerine geçilmesi zorunluluğu,
- Türk gönüllü kuruluşlarının önemli fonları etkili kullanmalarını sağlayacak devlet uzman yardımı desteği ihtiyacı,
- Afrika, Balkanlar ve Orta Asya cumhuriyetlerine çölleşme ile mücadele ve kırsal kalkınma konularında acil ormancı uzman desteği ihtiyacı,
- Ülkemiz orman köylerinin yeni yaklaşım ve metotlarla üretime sokulmasının büyük proje olarak yeniden lanse edilmesi zorunluluğu,
- Türkiye'de erozyon, heyelan, çığ, sel ve taşkın afetleriyle özellikle önleyici metotlarla mücadele zorunluluğunun stratejik olarak kaçınılmaz olması.

3. Neden kurak mıntika çalışamalarında ormancı uzmanlar kilit elemanlardır?

Eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerinin çoğunda çöller ve stepler çok geniş alanlar kapladığından hem kumul istilasıyla savaşta hem de rüzgarın zararlı etkilerini azaltma çalışamalarında değişik amaçlı ağaçlandırmalar yapılması işlerin tekniği gereğidir. Sovyetler Birliği ülkelerinde yüzyıl süren çöllerin üretime sokularak ıslahı çalışamalarında ormancıların aranan kilit elemanlar olduğu ortaya çıkmıştır. Bunun nedenleri:

- Çöl ve steplerde yağmur altı tarım yapılmasının mümkün olmaması,
- Çöl ve steplerde mera ekosistemi çok geniş alanı kapsadığından (%90) meraların üretime sokulmasında suni mera tesisine gidilmesinin hemen hemen nadir olacağı,
- Meralarda otlatma süresinin uzatılabilmesi için şeritler ve öbekler halinde mera zenginleştirme çalışmalarının zorunlu olması ile diğer ağaçlandırma işlerinin olması,
- Su kıtlığı nedeniyle ulaşamayan meralarda ot biçme, balyalama ve köye taşıma işlerinin mekanize yapılabilmeye yatkın oluşları,
- Orman ekosistemi içi ve civarında değişik amaçlı ağaçlandırma çalışmaları yapılması gereği, rüzgar perdeleri, çitler, koruyucu orman şeritleri, sel ve kumul istilasıyla savaş problemlerini çözebilmesi,

- Yüzeysel akışa geçen yağmur sularının hasadı ile agro-silvo-pastoral kullanımlarının tekniklerini bilmeleri. Bunu sağlayan seki teras, taş kordon, gölet, ıslah sekileri ve mera alt yapıları inşa tekniklerine hakim olmaları,
- Ormandaki meyve veren ağaçların ve tıbbi-aromatik bitkilerin üretimine yatkın olmaları, ve
- Yönetici, idareci ve halkla ilişkiler konularında özellikle güç şartlardaki köy ve havza çalışamalarında tecrübeli olmaları.

4. Orman Yüksek Mühendisleri hangi alanlarda uzmanlaşmalı, eğitimleri nerelerde, nasıl sağlanmalıdır?

4.1 Kurak mıntika ormancılığında uzmanlık alanları (kurak mıntika ormancılığı, step ormancılığı, yayla ormancılığı):

- Kırsal halkın organize edilmesi ve katılım metotları,
- Çölleşme ile mücadele,
- Rüzgar perdeleri ve korucu orman şeritleri,
- Yüzeysel akışa geçen yağmur sularının hasadı ve agro-silvo-pastoral değerlendirme teknikleri (tesislerin inşaat teknikleri),
- Toprak ve su muhafazası teknikleri, erozyon, heyelan, sel ve taşkınların önlenmesi, havza ıslahı,

- Mera ıslahı, orman içi ve üstü meraların ıslahı ve ormanlarda otlatma teknikleri, ormanların yem kapasiteleri ve yararlanılması teknikleri, ve
- Ormanların; su üretimi, hava kalitesi, CO₂ emisyonu, erozyon ve sedimentasyona etkilerinin hesaplanması, iş ve enerji arzı yönünden ormancılıkta rantabilite hesaplanması, iklim değişikliği, rekreasyon, turizm vb. konularda orman fakültelerimiz ve kurumlarımızı vakit kaybetmeden organize olmaya başlayacakları ümit edilir.

Kurumların belli branşlarında 10 yıl tecrübeye sahip orman yüksek mühendisleri yukarıdaki konuların çoğunda uzmanlaşabilirler. Ancak elemanların ayrıca yurtdışında lisans üstü eğitim almaları dünyayı ve diğer ülke uzmanlarını tanıma, yabancı dil bilgilerini geliştirme ve dünyadaki gelişmeleri izleme imkanlarını sağlar. Özet olarak; kırsal kalkınma temel eğitimini almak ve ilgili diğer konularda altyapıyı güçlendirmek mümkündür.

4.2 Uzmanlık eğitimi sağlayan kurumlar

4.2.1 Yurt dışındaki kurumlar

- Uluslararası Akdeniz Yüksek Zirai Etüdler Merkezinin (CHIEAM) Fransa, İspanya, İtalya ve Yunanistan'daki enstitülerinde seçilecek elemanlarımız MAYZEM'den burslu olarak lisans üstü eğitimlerini bir yılda tamamlayabilirler. Bu eğitimler Akdeniz ülkeleri için organize edildiğinden ileride iş bulma konusunda da yardımcı olabilir.
- Çölleşme ile mücadele ve kırsal

kalkınma konusunda yurt dışında eğitim imkanları

- o Tunus Mednin'deki Kurak Mıntıkalar Enstitüsü.
 - o Türkmenistan Aşkaabat'taki Çöller Enstitüsü ve benzeri enstitülerden faydalanılabilir.
- Yurtdışındaki diğer fakülteler, enstitüler ve kurumlar.

4.2.2 Yurt içi kurumlar

- Meslekte branşlaşma, en az on yıl aynı branşta çalışma ve dış ülkelere mesleki ziyaretler (Tunus, Türkmenistan, Fransa, İtalya, vb.).
- Ziraat ve orman fakülteleri,
- Kırsal Kalkındırma Enstitüsü (Tarım Bakanlığı),
- Proje ekonomik analizi eğitimi veren enstitüler ve fakülteler.

4.3 Kurak mıntika ormancıları nerede iş bulabilirler?

4.3.1 Yurt içi kurumlarda, özellikle:

- Orman ve Su İşleri Bakanlığının OGM, ÇEM, DSİ, vb. genel müdürlüklerinin merkez ve taşra teşkilatlarında, araştırma enstitülerinde, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının uygun birimlerinde (Kırsal Kalkınma Genel Müdürlüğü, vb.).
- Afet İşleri Genel Müdürlüğünde, İmar İskan Bakanlığında, imar planlarının hazırlanmasında.
- Büyük şehir belediyelerinde, turizm geliştirme planlarında,
- Arazide büyük projelerde (Ovaların Korunması Projesi, vb.), orman köylerinin kalkındırılması, gıda ve içme

suyu güvenliği (insan ve hayvanlar için), çölleşmenin önlenmesinde, suyun ülkede dengeli dağılımında.

- Kızılai ve gönüllü yardım projelerinde.

4.3.2 Yurt dışı kurumlar

- Birleşmiş Milletler örgütlerinde (FAO, UNDP, vb.).
- Diğer zengin ülkelerin projeleri ve yardım teşkilatlarında.
- TİKA'da ve gönüllü kuruluşlarda.
- Fakir ve çölleşme sorunu olan ülkelerin orman teşkilatlarının teknik personelle desteklenmesi ile proje hazırlanmasında.
- Göçmenlerin işlendirilmesinde. Fakir ve göç alan ülkelerde Birleşmiş Milletler ve Dünya Gıda Programıyla birlikte çalışmaları çok yararlıdır.

TEMEL EĞİTİM ALMIŞ ORMANCI UZMANLARIN İŞLENDİRİLMESİNDE ÜZERİNE ÖRNEK BİR PROJE

PROJE ADI: Çölleşmeyle mücadelede kurak mıntika ormancılığı yardımıyla diplomalı işsizlerin işlendirilmesi imkanları.

AMAÇ: Genelde mesleki temel eğitimini almış, özelde orman yüksek mühendislerinin işlendirilmelerine yardımcı olmak ve kolaylaştırmaktır.

STRATEJİ: Kamu, özel, tüzel kuruluşların ve belediyelerin sorumlu oldukları:

- 1) Afetlerle mücadele çalışmalarından deprem, erozyon, heyelan, çığ, sel, sedimentasyon ve kır ve orman yangını afetlerine karşı önleyici mücadeleye öncelik ve

önem veren planlamalara (1) geçilmesi.

- 2) Orman ekosisteminden çok yönlü yararlanmak amacıyla çok disiplinli planlanması, özellikle ormanların tüm yararlarının ölçmelere ve hesaba dayalı değerleri bölge ve nehir havzaları bazında soyo-ekonomik ve ekolojik açıdan ortaya çıkarılması.
- 3) Tıbbi ve aromatik bitkiler, rekreasyon-turizm ile oduna dayalı sanayi, orman ve orman mera alanlarında otlatma ile orman köylerinin yeniden üretime sokularak kalkınmalarının sağlanması.
- 4) Stratejilerin gerçekleştirilmesinde temel ve asli ormancı uzmanların yetiştirilmesi ve işlendirilmesidir.

METOD: Orman ve orman meraları ekosistemlerinin katılımcı, entegre, sürdürülebilir ve çevreyi koruyacak önleyici tedbirlerinin öncelikli, çok disiplinli uzman ekiplerce planlanması ve uygulanmasında; bilgilendirme, yönlendirme ve iknayı öngören halkla ilişkiler çalışmalarıdır.

YAPILACAK İŞLER VE ARAÇLAR: Konularla ilgili temel ormancılık eğitimi almış olanların uzmanlık eğitimleri alanında tüm paydaşların organize olmaları çalışmaları, bilgilendirme, yönlendirme çalışmalarıdır. Toplantı, panel, TV, radyo, broşür, makale, gazete, vb.

ANA SORUMLU KURUMLAR:

- 1) TOD, OMO, Kırsal Çevre, Teknikerler Derneği, fakülteler, OGM, ÇEM, Milli Parklar ve belediyelere bağlı kuruluşlardır.
- 2) Orman fakülteleri, enstitüler,

elçilikler, yurt dışı eğitim kurumları (MAYZEM), yabancı dil eğitim kurumları. Öncelikle yabancı dil eğitimi (İngilizce, Fransızca, İspanyolca, İtalyanca, vb.).

Eğitim kurumları:

- 1) Yurt içi ve yurt dışı eğitim kurumları.
- 2) Temel ormancılık eğitimi ve uzmanlık eğitimi alanların işlendirilmeleri konularında ilgili kamu, özel, belediye kurum kuruluşlarından ileride önemli kaynaklara sahip olacağı düşünülen Başbakanlık, bakanlık ve bağlı kuruluşları, TİKA, yurtdışında çalışan gönüllü kuruluşlar. Yurt dışı kurum ve kuruluşları: Birleşmiş Milletler kuruluşları, ülkelerin yurtdışında çalışan yardım dernek ve kuruluşları.
- 3) Türkiye'nin fakirlik ve çölleşme ile mücadeledeki ülkelere yapacağı teknik personel desteği.

FAALİYETLER:

Genelde temel eğitimini tamamlamış, özelde orman mühendisi diplomalı işsizlerin uzmanlık eğitimi almalarının sağlanması için paydaşların bilgilendirilmesi, hazırlanması ve yönlendirilmesi çalışmalarını yapmak.

1. Paydaşlar: Orman fakülteleri, yurt içi ve yurtdışı eğitim kurumları, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ve bağlı genel müdürlükleri, ormancılık kuruluşları ve dernekleri (TOD, OMO, Kırsal Çevre, Orman Teknikerleri Derneği, vb.) ile uzmanlık eğitimi alacak orman yüksek mühendisleri.

2. Uzmanlık konuları: Toprak ve su muhafazası, silvo-pastoralizm, yağmur sularının hasadı ve silvo-pastoral değerlendirilmesi, kırsal kalkınma, kurak mıntıka ormancılığı, mera ıslahı, halkın katılımı ve halkla ilişkiler milli parklar ve rekreasyon, av ve yaban hayatı, tıbbi ve aromatik bitkiler ve değerlendirilmesi, entomoloji ve orman ekonomisi, ormanın ürettiği değerlerin ölçmelere göre bölge şeflikleri bazında bütüncül değerlendirilmesi vb. konulardır.

3. Lisans üstü uzmanlık eğitimi kurumları

3.1 Yurt dışı eğitim kurumları: Uluslararası Akdeniz Yüksek Zirai Etüdler Merkezi'ne (CİHEAM) bağlı enstitüler (Fransa Montpellier, İtalya Bari, İspanya Saragosa, Yunanistan Girit). Lisans üstü uzmanlık eğitimi sağlayan bu enstitülerin herbirinde Türkiye için kontenjanlar bulunmakta olup burs desteği de sağlanmaktadır. Eğitim süresi bir yıl olup, orta derece yabancı dil bilgisi istenmekte ve ayrıca katılımcılara ilk üç ay dil eğitim desteği verilmektedir.

3.2 Türkiye Ormancılar Derneği ve Orman Mühendisleri Odası'nın üyesi olduğu Akdeniz Ormancılar Derneği ve Fransa Ormancılar Derneği.

3.3 Tunus Mednin'deki Kurak Bölgeler Enstitüsü kısa süreli kursları çok cüzi masraflarla düzenleyebilmektedir.

4. Yurt içi lisans üstü uzmanlık eğitimleri

4.1 Orman ve ziraat fakülteleri, Orman ve Su İşleri Bakanlığı

ve diğer bakanlıklardaki ilgili konularda kurulmuş enstitüler ve kurumlar.

4.2 Uzmanlık eğitiminden sonra uzmanlara iş temini için bilgilendirme, yönlendirme çalışmalarının para kaynakları genişlemekte olan yurt içi ve yurt dışı özel, tüzel, kamu ve uluslararası kuruluşları yönlendirme çalışmaları.

Yurt dışı kuruluşlar: Birleşmiş Milletlere bağlı kuruluşlar, gelişmiş ülkelerin uygulayıcı kurumları, yardım kurumları.

4.3 Yurt içi kurumlar

Bakanlıklar, özel, tüzel, kamu kuruluşları ve dernekler, TİKA ve Türk yardım teşkilatları.

4.4 TİKA ve başbakanlık ve bağlı kuruluşları. Afrika ve diğer fakir ülkelerdeki çöllerde, afetlerle mücadele, yardım ve açlık ve susuzlukla savaş projelerinde ve kırsal kalkındırma projelerinde yerli sanayi ürünlerinin tanıtılması ve pazarlamasının sağlanması için projelerin yetiştirilmiş bu uzmanlara yaptırılması ile bu uzmanların ilgili devletlerin teknik kadrolarının yetiştirilmesi ve hazırlanan planların takibi ve ortaya çıkacak yeni işbirliği ve ticaret alanlarının bilinmesi için ilgili ülkeye yetiştirilmiş uzman eleman gönderilmesi ve en az üç yıl işlendirilmesi mümkündür.

5. Sonuç

Türkiye Ormancılar Derneği, Orman Mühendisleri Odası, Kırsal Çevre, Orman Teknikerleri Derneği ve seçilen orman fakültelerinin katılımlarıyla işlemeyen ve ihtilaf yaratan mevcut sistemin analizleri ve paydaşların ikna edilmesi ancak sonuç verebilir. Bunun için yapılacak işler:

1. Afetlerle mücadele başta olmak üzere ÖNLEYİCİ tedbirler geçilmesi, sebeple değil sonuçla uğraşmaktan vazgeçilerek acil tedbirlerden önleyici tedbirlere geçme yönünde mantalite değişikliği.
2. Projelendirmelerin stratejisi; katılımcı, entegre, sürdürülebilir ve çevreyi koruma yönünde mantalite değişikliği.
3. En çok diplomalı işsiz olduğu ormancılık sektöründe ve orman fakültelerinde Kurak Mıntıka Ormancılığı alanında:
 - 3.1 Meslekte branşlaşmaya gidilmesi (en az on yıl) ve yabancı dil öğrenilmesi.
 - 3.2 Lisans üstü eğitimler için resmi izin ve burs temini ile eğitim sonunda konusuyla ilgili branşlarda çalışma imkanı tanınması.

3.3 Dış İşleri Bakanlığı ve uluslararası kurum ve kuruluşlardan ormancı teknik elemanlara burs temini yönünde yönlendirilmesi.

3.4 Türkiye İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı'nın (TİKA) çalışmalarının da etkili olabilmesi için fakir ülkelerin kırsalında halka dönük proje yapılması ve uygulanması.

3.5 Türk gönüllü kuruluşları, dernek ve vakıfların yurt dışındaki çalışmalarının ses getirmesi ve devamlı olabilmesi için devlet, TİKA ve bakanlıklarca desteklenmesi.

3.6 Dış işleri bakanlıklarının çölleşmeye maruz ülkelerdeki orman teşkilatlarını ormancı uzmanlarla desteklemesi.

Türkiye'de diplomalı işsiz sayısının en yüksek olduğu ormancılık sektöründe iş arzı yaratacağı ve bunun aynı zamanda ülkemizde işsizlik için yeni çalışma alanları açacağı, yeni ekonomik hizmet ve ürünlerin ortaya çıkacağı, sonuçta: Devlet-Millet ihtilafları ile doğal afetlerin yol açtığı can kayıpları ve diğer zararların azalacağı bilinmektedir. Türkiye'nin doğal afetlerden gördüğü yıllık zararı 3 milyar dolardan 1 milyar dolara indirmek mümkündür.

Mustafa TAPAN Kardeşi

Erken Uğurladık !!!

Tarih 04 Kasım 2017 ikinci vakti. Biz toplantı salonundayız, telefonum ses verdi. Açtım “Emekli başmühendislerimizden Mustafa Tapan hakkın rahmetine kavuşmuştur”

Bir acı, üzüntü çöktü yüreğime. Katılımcılardan özür diledim. Dışarı çıktım. Biraz sonra Derneğimize uğradım, telefona bir ileti Mustafa Tapan kardeşin uğurlanması için 05 Kasım 2017 saat 12.00’de Dernek önünden kalkacak midibüsle Karşıyaka Mezarlığına ulaştırılacağıımız iletildi.

Derneğimiz önüne geldik. O gün, Ayder firması midibüsüne bindik, 24 kişi olmuşuz. Karşıyaka Mezarlığı Camiine yakınlaşmak istedik. Yollar dolu, yarı yolda indik, yukarıya cami avlusuna yürüdük. Avlu çok dolu, çok tabut var. Mustafa kardeşi bulduk. D-9-B/865’e götürüleceğı yazılı. Çocukları, yakınları, çok sayıda orman amenajman çalışanları, bacanak arkadaşı Mehmet Sümer oradayız. İmamların toplu uğurlamalarına katıldık. Sıra kabre ulaşmaya geldi.

Hava zaman zaman çisentili, midibüse döndük. D-9’a gitmeye çabaladık. Yollar tıkanık, çok sayıda araçtan geçilemiyor. İndik yürüyüp ulaşmaya çabaladık. Sırrı Anık, Cafer kardeşle karşılaştık. B-865 e ulaştık. İki kürek toprak örtebildim. Sonra dua ile uğurlamaya katıldık.



Orada Mustafa Tapan kardeşi; sevgi, saygı ve özlemle uğurladık.

O’na rahmet, kalan yakınlarına, çocuklarına ve meslektaşlarına sabır ve başsağlığı dileklerimiz oldu.

Mustafa kardeşi 60’lı 70’li yıllarda Orman Amenajman işlerine, ormancılık kamu görevlerine, meslek kuruluşlarımız olan Türkiye Ormancılar Derneğı ile Orman Mühendisleri Odamız yönetimlerinde yer almış, emek vermiş bir kardeşimiz.



Münir KEY Abim !...

29 Eylül 2017 gece saat 21.00
Adnan Kır kardeş arıyor telefonda,
Münir Abinin gidişinden söz
ediyor.

Bir tuhaf oluyorum.

İki gün önce aramıştım. Tedaviye
devam ediyoruz. Korumaya
çalışıyoruz.

Adnan kardeş Ayvalık'tan aramıştı.
Yakın arkadaşlara iletmeye
çabaladık. Zeki Girgin kardeşe ve
sabah Derneğe.

Münir abi 1951 Darüşşafaka
Lisesi 1957 İ.Ü. Orman Fakültesi
mezunu, OGM amenajman

çalışmaları katılımcısı. 1960-
1970'li yıllar. Kışın Ankara, yazın
ormanlar... Yılmaz Turan kardeş
de onunla birlikte idi. 1970 li
yıllar yine Ankara, Gülsen yenge
ile birlikte özel işler, tekstil, giyim
işleri.

1974 Temmuz evliliğimize
gelinlik katkıları. Sonra İstanbul
Kadıköy.

1980 li yıllar oğul Kadir İnanc'ın
gidişi.

Kalanlar kızı Duygu, yengemiz, 60
yıllık eşi Gülsen.

Sağduyulu, serin kanlı, sevecen,

özverili, saygın, sevgili ağabey.
Sıcak, içten, güler yüzlü, gönülden,
içtenlikli dost.

Ve internette bir ileti.

29 Eylül 2017 günü vefat eden
1951 Darüşşafaka Lisesi, 1957
Orman Fakültesi mezunu
Gülsen'in 60 yıllık hayat arkadaşı
Mehmet Münir KEY 01 Ekim
Pazar günü Karacaahmet Aile
Kabristanına

Ankara'dan ulaşamadım.

Sevgi, saygı ve rahmet dilek ve
duygularımızı sunmakla kaldım.

Korkut, Ayhan'ına Kavuştu

18.10.2017'de bizleri, sevdiklerini
ve dostlarını bırakarak aramızdan
ayrılan Korkut, Derneğimizin
2933 no.lu üyesi idi. 29.08.2004'de
Karşıyaka mezarlığına yerleşen
Ayhan'ın 20.10.2017 tarihinde
yanındaki son ikametgahına
yerleşti. Kızları Nilgün ve Işıl ile
kendisini sevenleri, dostları kabri
başında toplandık. Rahmetli
Ayhan'ın ayakucundaki sedir
ağacının ne kadar büyüdüğünü
görerek geçen yılları daha iyi
anladım.

Korkut'u Ayhan ile evlendiğinde
tanımıştım. Korkut TOKER
1961 mezunu idi. Ayhan ise
1957 yılında Orman Fakültesini
kazanan 4 hanım arkadaştan
biri idi. Diğerleri Zeycan Öndeş
ERDER (yine meslektaşımız olan
1949 mezunu) Vedat ERDER
ile evlenmişti. Yıldız YAPICI
1962'de mezun olmuş, evlenmeden
18.07.2015'de vefat etmişti. Güner
K. ÖNCÜL'den ise hiç haberim
olmadı, dernek kayıtlarında da
rastlamadım.

Rahmetli Korkut çalışkan
ve sosyal yönü çok iyi olan
bir meslektaşımızdı. Emekli
Ormancılar Derneği'nde başkanlık
yaptı, Türkiye Ormancılar Derneği
Onur Kurulu'nda da beraber görev
yaptık.

Korkut ve Ayhan'a rahmet,
yakınlarına ve sevenlerine ecir, sabır
dilerim.

M.Yaşar İNAN
TOD Onur Kurulu Gn. Sekreteri

Sonsuzluğa Uğurladıklarımız



FERAMUZ ÖZBEK
ARTVİN – 1949
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1972
ANTALYA – 30.09.2017



NECDET AKYÜZ
ALUCRA – 1930
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1952
ANKARA – 16.10.2017



KORKUT TOKER
ELMALI – 1935
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1956
ANKARA – 18.10.2017

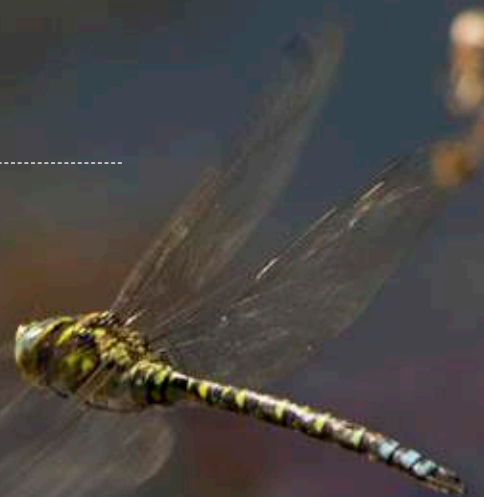


DURSUN AYIK
FATSA – 1944
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1968
ANKARA – 19.10.2017



MUSTAFA TAPAN
DİYARBAKIR - 1938
İ.Ü. ORMAN FAK. – 1967
ANKARA – 04.11.2017

*Sonsuzluğa uğurladığımız üyelerimize Tanrı'dan
rahmet yakınlarına ve meslek kamuoyumuza
başsağlığı dileriz.*





TOD - Türkiye Ormancılar Derneği
Tuna Caddesi No:5/8 Kızılay-ANKARA
Tel: 0312.433 84 13 Faks: 433 26 64

www.ormancilarderneği.org

f facebook: Türkiye Ormancılar Derneği

t twitter: ormancilarderne

ÜYELİK AİDATLARI için;
Türkiye Ormancılar Derneği
Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi
(Şube Kodu: 471)
IBAN
TR250001000471397751395002
(TL Hesabı)

*Hesaplarımıza yapacağınız üyelik
aidatı ve diğer ödemeleriniz için
Türkiye'nin tüm Ziraat Bankası
şubelerinden kesinlikle herhangi bir
masraf alınmayacaktır.*

*Derneğimizin yıllık üyelik aidatı
60 TL'dir.*

